

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 575)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	11. april 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 19. april 2002 –dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.-26. april 2002 – vedlægges Justitsministeriets samt Indenrigs- og Sundhedsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

<DOCUMENT_START>

Oversigt over aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets samt Indenrigs- og Sundhedsministeriets ansvarsområder, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002

Side:

3-5	Dagsordenspunkt 1	Rådsbeslutning om bemyndigelse af medlemslandene til at undertegne og ratificere Bunker-konventionen.
6-8	Dagsordenspunkt 2	Rådsbeslutning om bemyndigelse af medlemslandene til at undertegne og ratificere HNS-konventionen.
9-12	Dagsordenspunkt 3	Rådsafgørelse om ændring af artikel 40, stk. 1 og 7, i Schengen-konventionen.
13-16	Dagsordenspunkt 4	Protokol om ændring af Europol-konventionen.
17-21	Dagsordenspunkt 5	Rådsafgørelse om sikkerhed i forbindelse med fodboldkampe med international dimension.
22-24	Dagsordenspunkt 6	Redegørelse for mødet i Task Forcen af Europæiske Politichefer den 9. - 10. april 2002.
25-26	Dagsordenspunkt 7	Rådets henstilling om oprettelse af multinationale hold på ad hoc basis til indsamling af oplysninger om terrorister.
27-28	Dagsordenspunkt 8	Rådets afgørelse om udarbejdelse af standardformular til udveksling af oplysninger om terrorister.
29-32	Dagsordenspunkt 9	Rådets afgørelse om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme.
33-34	Dagsordenspunkt 10	Årlig rapport om lovovertrædelser begået ud fra racistiske, anti-semitiske eller

		fremmedfjendske motiver i EU-medlemsstater.
35-36	Dagsordenspunkt 11	Rådsresolution om indarbejdelse af narkotikaprogrammer i undervisning.
37-39	Dagsordenspunkt 12	Rådsresolution om forebyggelse af lejlighedsvis narkotikamisbrug.
40-42	Dagsordenspunkt 13	Rådets henstilling om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om ulovlig handel med prækursorer.
43-45	Dagsordenspunkt 14	Rådets henstilling om efterforskningsmetoder vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med narkotika.
46-47	Dagsordenspunkt 15	Forbindelserne mellem EU og Latinamerika/Caribien vedrørende narkotika.
48-52	Dagsordenspunkt 16	Rådskonklusioner om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner.
53-66	Dagsordenspunkt 17	Rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
67-72	Dagsordenspunkt 18	Rammeafgørelse om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet.
73-80	Dagsordenspunkt 19	Rammeafgørelse om bekæmpelse af handel med narkotika.
81-82	Dagsordenspunkt 20	Rådsbeslutning om oprettelse af et kontaktnetværk vedrørende krigsforbrydelser.
83-86	Dagsordenspunkt 21	Rådsafgørelse om fastlæggelse af de Schengen-relevante bestemmelser i EU's udleveringskonventioner.
87-89	Dagsordenspunkt 22	Forretningsorden for Eurojust.
90-93	Dagsordenspunkt 23	Mandat med henblik på forhandlingerne om indgåelse af en aftale mellem EU og USA om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager.
94-96	Dagsordenspunkt 24	Beretning om forvaltning af C.SIS i 2000.
97-100	Dagsordenspunkt 25	Flerårig opstilling af godkendte anlægsudgifter til C.SIS.
101-104	Dagsordenspunkt 26	Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS for 4. kvartal 2001.
105-108	Dagsordenspunkt 28	Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS for 1. kvartal 2002.
109-111	Dagsordenspunkt 29	C.SIS budget for 2003.
112-115	Dagsordenspunkt 30	Mødet på ministerniveau med Rusland den 25. april 2002.

Vedrørende: Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne og ratificere den internationale konvention om civilretligt ansvar for skader forvoldt af bunkerolieforurening fra 2001 (bunkeroliekonventionen).*

Nyt notat.

• Baggrund

Den 23. marts 2001 vedtog FN's Internationale Søfartsorganisation (IMO) en konvention om civilretligt ansvar for skader forvoldt af bunkerolieforurening (bunkeroliekonventionen). Bunkeroliekonventionen opstiller en ansvars- og erstatningsordning for forurenings-skader forårsaget ved udslip af olie, der medføres som brændsel i skibes bunkers. Konventionen indeholder endvidere bestemmelser om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafførelser i tilknytning til anvendelse af konventionen.

Den 22. december 2000 vedtog Rådet forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafførelser på det civil- og handelsretlige område (EF-domsforordningen eller Bruxelles I-forordningen). Forordningen trådte i kraft 1. marts 2002.

Da retsgrundlaget for Bruxelles I-forordningen er EF-traktatens artikel 65, jf. artikel 61, litra c, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, der således ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til som bilag til Amsterdam-traktaten (forbeholdet vedr. retlige og indre anliggender). Danmark har dog ytre ønske om at blive tilknyttet forordningen på mellemstatsligt grundlag.

Med vedtagelsen af Bruxelles I-forordningen fik Fællesskabet såkaldt "ekstern kompetence" på de retsområder, som dækkes af forordningen. Dette indebærer bl.a., at Fællesskabet i forhold til de omfattede medlemsstater fik enekompetence til at indgå forpligtelser med tredjelande, som berører reglerne i Bruxelles I-forordningen.

Reglerne i bunkeroliekonventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafførelser i tilknytning til anvendelse af konventionen berører Bruxelles I-forordningen og er således omfattet af Fællesskabets eksterne kompetence.

Bunkeroliekonventionen er kun åben for ratifikation af stater, og derfor kan Fællesskabet ikke som sådan tilslutte sig konventionen.

På den baggrund har Kommissionen udarbejdet et forslag til Rådets beslutning, hvorefter Rådet bemyndiger medlemsstaterne til at undertegne og ratificere bunkeroliekonventionen på Fællesskabets vegne.

Da Fællesskabets kompetence er baseret på en forordning, som Danmark ikke deltager i, deltager Danmark heller ikke i vedtagelsen af Rådets beslutning om bemyndigelse til medlemsstaterne.

Danmark handler således fortsat selvstændigt i relation til en eventuel ratifikation af bunkeroliekonventionen, idet den danske holdning dog fastlægges i tæt kontakt med Fællesskabet.

Rådets beslutning om bemyndigelse til medlemsstaterne forventes vedtaget på Rådsmødet den 25. – 26. april 2002 eller på et senere rådsmøde.

• Indhold

Rådet bemyndiger medlemsstaterne med undtagelse af Danmark til at undertegne og ratificere bunkeroliekonventionen med to forbehold.

For det første skal medlemsstaterne i deres indbyrdes forhold anvende Fællesskabets bestemmelser om retternes kompetence (Bruxelles I-forordningen) i stedet for bunkeroliekonventionens bestemmelser herom, når forurenings-skaden er forvoldt i en medlemsstat, og sagsøgte endvidere har bopæl i en medlemsstat.

For det andet skal medlemsstaterne i deres indbyrdes forhold anvende Fællesskabets bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafførelser (Bruxelles I-forordningen) i stedet for bunkeroliekonventionens regler herom.

Ved bemyndigelsen forpligtes medlemsstaterne endvidere til ved førstgivne lejlighed at træffe foranstaltninger til at sikre, at bunkeroliekonventionen ændres, således at Fællesskabet kan blive kontraherende part deri.

• Europaparlamentet

Forslaget er behandlet i henhold til proceduren i EF-traktatens artikel 300. Europaparlamentet høres derfor ikke over forslaget.

- **Høring**

Forslaget har ikke været sendt i høring.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde**

Sagen har ikke tidligere været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget til Rådsbeslutning ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Som anført under punkt 1, er forslaget til Rådets beslutning omfattet af det danske forbehold vedr. retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i en kommende vedtagelse af beslutningen, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Danmark handler derfor fortsat selvstændigt i relation til en eventuel ratifikation af bunkeroliekonventionen.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen).*

Nyt notat.

- **Baggrund**

Den 3. maj 1996 vedtog FN's Internationale Søfartsorganisation (IMO) en konvention om erstatningsansvar for skader forvoldt i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen). HNS-konventionen opstiller en ansvars- og erstatningsordning for forureningsskader forårsaget af en lang række stoffer ved transport ad søvejen. Konventionen indeholder endvidere bestemmelser om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i tilknytning til anvendelse af konventionen.

HNS-konventionen er indtil videre alene ratificeret af Rusland og Angola.

Den 22. december 2000 vedtog Rådet forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EF-domsforordningen eller Bruxelles I-forordningen). Forordningen trådte i kraft 1. marts 2002.

Da retsgrundlaget for Bruxelles I-forordningen er EF-traktatens artikel 65, jf. artikel 61, litra c, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, der således ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til som bilag til Amsterdam-traktaten (forbeholdet vedr. retlige og indre anliggender). Danmark har dog ytret ønske om at blive tilknyttet forordningen på mellemstatsligt grundlag.

Med vedtagelsen af Bruxelles I-forordningen fik Fællesskabet såkaldt "ekstern kompetence" på de retsområder, som dækkes af forordningen. Dette indebærer bl.a., at Fællesskabet i forhold til de omfattede medlemsstater fik enekompetence til at indgå forpligtelser med tredjelande, som berører reglerne i Bruxelles I-forordningen.

Reglerne i HNS-konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i tilknytning til anvendelse af konventionen berører Bruxelles I-forordningen og er således omfattet af Fællesskabets eksterne kompetence.

HNS-konventionen er kun åben for ratifikation af stater (artikel 45), og derfor kan Fællesskabet ikke som sådan tilslutte sig HNS-konventionen.

På den baggrund har Kommissionen udarbejdet et forslag til Rådets beslutning, hvorefter Rådet bemyndiger medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen på Fællesskabets vegne.

Da Fællesskabets kompetence er baseret på en forordning, som Danmark ikke deltager i, deltager Danmark heller ikke i vedtagelsen af Rådets beslutning om bemyndigelse til medlemsstaterne.

Danmark handler således fortsat selvstændigt i relation til en eventuel ratifikation af HNS-konventionen, idet den danske holdning dog fastlægges i tæt kontakt med Fællesskabet.

Rådets beslutning om bemyndigelse til medlemsstaterne forventes vedtaget på Rådsmødet den 25. – 26. april 2002 eller på et senere rådsmøde.

• **Indhold**

Rådet bemyndiger medlemsstaterne med undtagelse af Danmark til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen med det forbehold, at retsafgørelser omfattet af HNS-konventionens bestemmelser medlemsstaterne imellem skal anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med Bruxelles I-forordningens regler herom.

Ved bemyndigelsen forpligtes medlemsstaterne endvidere til ved førstgivne lejlighed at træffe foranstaltninger til at sikre, at HNS-konventionen ændres, således at Fællesskabet kan blive kontraherende part deri.

• **Europaparlamentet**

Forslaget er behandlet i henhold til proceduren i EF-traktatens artikel 300. Europaparlamentet høres derfor ikke over forslaget.

• **Høring**

Forslaget har ikke været sendt i høring.

• **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde**

Sagen har ikke tidligere været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

• **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget til Rådsbeslutning ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

• **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Som anført under punkt 1, er forslaget til Rådets beslutning omfattet af det danske forbehold vedr. retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i en kommende vedtagelse af beslutningen, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Danmark handler derfor fortsat selvstændigt i relation til en eventuel ratifikation af HNS-konventionen.

• **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådsafgørelse om ændring af artikel 40, stk. 1 og 7, i Schengen-konventionen.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Schengen-konventionen indeholder bestemmelser om ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser mellem Schengen-landene og om de kompenserende foranstaltninger i forbindelse hermed.

Efter Schengen-konventionens artikel 40 kan et af de deltagende landes politimyndigheder under visse omstændigheder overskride grænsen til et andet deltagende land med det formål at foretage observation.

Den 19. december 1996 undertegnede Danmark en tiltrædelsesaftale i forhold til Schengen-konventionen. Folketinget bemyndigede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne, og ratifikationen fandt herefter sted den 23. september 1997.

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengen-samarbejdet blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Af protokollens artikel 2 fremgår det, at Schengen-reglerne, der er nærmere defineret i et bilag til protokollen, fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er gældende for EU-landene, bortset fra Storbritannien og Irland. For Danmarks, Sveriges og Finlands vedkommende følger det dog af artikel 2, stk. 2, at Schengen-reglerne først er gældende fra den dato, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt Schengen-landene.

Den 1. december 2000 traf Rådet (Schengen-landene) afgørelse om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i forhold til Danmark og de øvrige nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

Belgien, Spanien og Frankrig har fremsat forslag til en rådsafgørelse om ændring af Schengen-konventionens artikel 40 med henblik på at udvide adgangen til at foretage grænseoverskridende observation for dermed at opnå bedre resultater i efterforskningen af kriminalsager, navnlig for så vidt angår handlinger i forbindelse med organiseret kriminalitet. Retsgrundlaget for forslaget er artikel 32 og artikel 34, stk. 2, litra c), i Traktaten om Den Europæiske Union.

Forslaget forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

• Indhold.

Forslaget indebærer, at adgangen til at foretage grænseoverskridende observation udvides, således at også andre end den person, som mistænkes for at være impliceret i en strafbar handling, kan være genstand for observation. Det vil fortsat være et krav, at observationen gennemføres som led i efterforskningen af strafbart forhold, der kan medføre udlevering.

Forslaget indebærer desuden, at adgangen til i særligt hastende tilfælde, hvor det ikke har været muligt at indhente forudgående tilladelse, at foretage grænseoverskridende observation i forbindelse med bestemte strafbare handlinger, udvides til ligeledes at omfatte forfalskning af betalingsmidler, groft bedrageri, grove overgreb af seksuel karakter, menneskesmugling, hvidvaskning af penge, deltagelse i en kriminel organisation, terroristiske handlinger eller støtte til en terrorgruppe og ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.

Rådsafgørelsen vil finde anvendelse i forhold til Storbritannien, Norge og Island, men vil ikke være bindende for Irland eller finde anvendelse på Gibraltar.

• Europa-Parlamentet.

Forslaget er sendt i høring hos Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse.

• Høring.

Forslaget til Rådets afgørelse om ændring af Schengen-konventionens artikel 40, stk. 1 og 7, er sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Aalborg, Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Domstolsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Rigspolitichefen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Politidirektøren i København, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder samt Dansk Told- og Skatteforbund.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Datatilsynet, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politidirektøren i København, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Præsidenten for retten i Aalborg, Præsidenten for Vestre Landsret, Rigsadvokaten, Rigspolitehøfen og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

Advokatrådet, Datatilsynet, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Politidirektøren i København, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Præsidenten for retten i Aalborg, Præsidenten for Vestre Landsret, Rigsadvokaten og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Foreningen af Politimestre i Danmark er enig i, at en udvidet adgang til grænseoverskridende observation kan bidrage til efterforskningen af særligt organiseret kriminalitet, og foreningen støtter, at der sker en udvidelse af adgangen til at foretage grænseoverskridende observation (artikel 40, stk. 7). Derudover bemærker foreningen, at grænseoverskridende observation også bør kunne foretages ved forsøg på de i stk. 7 opregnede delikter.

Landsforeningen af beskikkede advokater bemærker, at gerningsbeskrivelserne i den foreslåede udvidelse af artikel 40, stk. 7, er for upræcise. Endvidere påpeger landsforeningen, at visse af gerningsbeskrivelserne vedrører mindre alvorlig kriminalitet og derfor ikke burde nødvendiggøre grænseoverskridende observation.

Rigspolitehøfen bemærker, at det ud fra et politifagligt synspunkt kan støttes, at der skabes udvidet adgang til grænseoverskridende observation.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget til rådsafgørelse nødvendiggør ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997, der henviser til de nugældende bestemmelser i Schengen-konventionens artikel 40.

Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rådsafgørelser, der kræver ændringer af dansk lovgivning, forudsætter Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Forslaget er sendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 5. februar 2002 og den 6. februar 2002 tillige med et grundnotat om forslaget.

Vedrørende: Protokol om ændring af Europol-konventionen.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Den 26. juli 1995 blev konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) vedtaget af Rådet og undertegnet af medlemslandene.

Konventionen, der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 415 af 10. juni 1997, trådte i kraft den 1. oktober 1998, og Europol påbegyndte herefter sit virke den 1. juli 1999.

Efter artikel 30, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Rådet – inden 5 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 – fremme samarbejdet blandt andet via Europol inden for en række forskellige områder.

Handlingsplanen for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, som blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. – 12. december 1998, opregner en række konkrete initiativer, der enten bør iværksættes eller overvejes nærmere med henblik på gennemførelse af TEU artikel 30, stk. 2.

Handlingsplanens pkt. 43 fastslår således, at der inden 2 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden skal udarbejdes et passende juridisk instrument, der udvider Europol's beføjelser til at omfatte de aktiviteter, der er omhandlet i TEU artikel 30, stk. 2.

I konklusionerne fra Det Europæiske Rådsmøde i Tammerfors den 15. – 16. oktober 1999 er det endvidere fremhævet (pkt. 45), at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Det Europæiske Råd opfordrede i den forbindelse Rådet til at give Europol den nødvendige støtte og de nødvendige ressourcer.

Rådet har på den baggrund vedtaget en henstilling af 28. september 2000 vedrørende anmodninger fra Europol om at indlede efterforskning i specifikke tilfælde samt en henstilling af 30. november 2000 vedrørende Europol's støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold, der oprettes af medlemsstaterne.

Spørgsmålet om en revision af Europol-konventionen i lyset af bl.a. TEU artikel 30, stk. 2, blev drøftet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001, hvor der blev opnået enighed om at iværksætte forhandlinger på ekspertniveau på baggrund af en liste over en række emner, som kan overvejes i forbindelse med en eventuel revision af Europol-konventionen.

På den baggrund har det tidligere belgiske formandskab og det nuværende spanske formandskab fremsat forslag til en protokol om ændring af Europol-konventionen.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 43, stk. 1, i Europol-konventionen, artikel 7 i protokollen om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen og artikel 18 i protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europol's organer samt Europol's vicedirektører og personale.

Forslaget forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002 med henblik på at opnå politisk enighed om de dele af forslaget, der vedrører Europol's adgang til at anmode medlemsstaterne om at indlede strafferetlig efterforskning i specifikke tilfælde, Europol's deltagelse i fælles efterforskningshold og de særlige regler vedrørende erstatningsansvar og immunitet i tilknytning hertil.

• **Indhold.**

Forslaget indebærer en forenkling af ændringsprocedurerne i forhold til Europol-konventionen (artikel 43), således at fremtidige ændringer af konventionen kan ske ved rådsafgørelser.

Forslaget indebærer endvidere, at Europol får mulighed for at deltage i fælles efterforskningshold i en støttefunktion og inden for rammerne af Europol's beføjelser på grundlag af Europol-konventionens øvrige bestemmelser.

Endelig vil forslaget give Europol mulighed for at anmode medlemsstaterne om at indlede strafferetlig efterforskning i specifikke tilfælde. Medlemsstaterne vil dog ikke være forpligtede til at følge en sådan anmodning.

Ud over disse ændringer indebærer forslaget en række ændringer af de civile ansvarsregler, bestemmelserne om præjudiciel fortolkning ved de Europæiske Fællesskabers Domstol og af bestemmelserne om immunitet.

Forslaget vil således indebære en ændring af protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europol's organer samt Europol's vicedirektører og personale, således at immuniteten ikke indrømmes i forhold til opgaver udført i embeds medfør som led i deltagelsen i en støttefunktion i et fælles efterforskningsholds aktiviteter.

Forslaget vil endvidere indebære, at De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence bliver udvidet til at omfatte gyldigheden og fortolkningen af retsakter om ændring af Europol-konventionens bestemmelser og af foranstaltninger, der vedtages af Rådet for Den Europæiske Union eller i dettes regi med henblik på gennemførelse af Europol-konventionen. Udvidelsen af Domstolens kompetence omfatter ligeledes ovennævnte protokol om privilegier og immuniteter og gennemførelsesforanstaltninger hertil.

Endelig vil forslaget indebære, at Europols ansvar for den skade, ansatte måtte forvolde, udvides til at omfatte skade forvoldt under ansattes bistand til fælles efterforskningshold i medfør af forslaget, dog således at den medlemsstat, på hvis område skaden forvoldes, i første omgang erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne ansatte, hvorefter Europol godtgør medlemsstaten udbetalte beløbs i skadeserstatning.

- **Europa-Parlamentet.**

Forslaget er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse.

- **Høring.**

Forslaget til Rådets afgørelse om en protokol om ændring af Europol-konventionen er sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Domstolsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Rigspolichefen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Politidirektøren i København, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder samt Dansk Told- og Skatteforbund.

Justitsministeriet har endnu ikke modtaget høringssvar.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget skønnes ikke i sig selv at have statsfinansielle konsekvenser.

Gennemførelsen af protokollen, herunder særligt bestemmelserne om Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold, vil have lovgivningsmæssige konsekvenser. Det må ligeledes lægges til grund, at protokollen i sig selv vil nødvendiggøre en ændring af lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Forslaget er sendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 4. april 2002 og den 3. april 2002 tillige med et grundnotat om forslaget.

Forslaget blev forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2001 forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering. Aktuelle notater blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 14. februar 2002.

Vedrørende: Rådsafgørelse om sikkerhed i forbindelse med fodboldkampe med international dimension.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Rådet har vedtaget en række retsakter vedrørende sikkerheden ved fodboldarrangementer.

Den 22. april 1996 vedtog Rådet således en henstilling om retningslinjer for forebyggelse af uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, og den 9. juni 1997 vedtog Rådet en resolution om forebyggelse og bekæmpelse af fodboldvandalisme gennem erfaringsudveksling, stadionforbud og mediepolitik.

Desuden vedtog Rådet den 21. juni 1999 en resolution vedrørende en håndbog for det internationale politisamarbejde og foranstaltninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af vold og uroligheder i forbindelse med internationale fodboldkampe.

Det tidligere belgiske formandskab har fremsat et forslag til Rådets afgørelse om sikkerhed i forbindelse med fodboldkampe med international dimension.

Forslaget har til formål at styrke det politimæssige samarbejde for derved at tage højde for den øgede internationalisering af fodboldbegivenheder som følge af forskellige internationale og europæiske konkurrencer og som følge af fodboldtilhængernes høje rejseaktivitet.

Forslaget har hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2.

Forslaget forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

1. Indhold.

Det følger af forslaget, at hver medlemsstat i politiets regi opretter eller udpeger et nationalt kontaktpunkt vedrørende fodboldkampe med international dimension.

Efter forslagets artikel 1, udgør det nationale kontaktpunkt et direkte og centralt kontaktpunkt for udveksling af relevante oplysninger, og kontaktpunktet skal fremme det internationale politisamarbejde i forbindelse med fodboldkampe med international dimension.

Medlemsstaterne kan i øvrigt udveksle oplysninger vedrørende fodboldkampe med international dimension via andre kompetente myndigheder, idet det nationale kontaktpunkt dog skal informeres herom.

Forslagets artikel 1, fremhæver, at hver medlemsstat drager omsorg for, at det nationale kontaktpunkt kan løse sine opgaver effektivt og hurtigt.

Det nationale kontaktpunkts opgaver er nærmere opregnet i forslagets artikel 2. Det fremgår blandt andet heraf, at kontaktpunktet er ansvarligt for koordinering og fremme af den politimæssige informationsudveksling i forbindelse med fodboldkampe med international dimension, herunder om tilhængere, der udgør en sikkerhedsrisiko.

Endvidere har det nationale kontaktpunkt til opgave at fremme, koordinere eller organisere tilrettelæggelsen af det internationale politisamarbejde i forbindelse med fodboldkampe med international dimension, herunder med henblik på, at der i overensstemmelse med national lovgivning ydes bistand til de kompetente nationale myndigheder.

Af forslagets artikel 3, fremgår det, at det nationale kontaktpunkt sørger for den gensidige udveksling af såvel generelle oplysninger som personoplysninger i tiden før, under og efter den relevante fodboldkamp. De generelle oplysninger omfatter strategisk, operationel og taktisk information.

Forslagets artikel 3 fremhæver desuden, at udvekslingen af personoplysninger sker i overensstemmelse med relevante nationale og internationale regler, og at informationsudvekslingen tager sigte på opretholdelsen af den offentlige orden i forbindelse med fodboldkampe. Der kan bl.a. være tale om oplysninger vedrørende enkeltpersoner, som udgør eller kan udgøre en fare for den offentlige orden, ro eller sikkerhed.

Efter forslagets artikel 4 foregår koordineringen af behandlingen af oplysninger via det nationale kontaktpunkt. Oplysningerne anvendes af kontaktpunktet eller videresendes til de relevante myndigheder. Kontakten mellem politiet i de lande, der berøres af en fodboldkamp med international dimension, koordineres og organiseres om nødvendigt af de nationale kontaktpunkter.

Forslagets artikel 4 bestemmer, at det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor fodboldkampen foregår, under hele arrangementet står i forbindelse med det nationale politi i de berørte lande. I relevante tilfælde sker dette via forbindelsesofficerer. Der kan rettes henvendelse til forbindelsesofficerer vedrørende offentlig orden, fodboldrelateret vold og almindelig kriminalitet.

Forslagets artikel 4, bestemmer endvidere, at de nationale kontaktpunkter kommunikerer på en sådan måde, at oplysningernes fortrolige karakter er sikret. De udvekslede oplysninger arkiveres, hvis der ikke er tale om personoplysninger, og kan senere anvendes af andre nationale kontaktpunkter, hvis det nationale kontaktpunkt, der videregav oplysningerne, er indforstået hermed.

Efter forslaget artikel 5 finder kommunikationen mellem de forskellige nationale kontaktpunkter sted på centrenes respektive sprog samt et fælles arbejdssprog, medmindre der er truffet anden aftale.

Efter forslaget artikel 6 evaluerer Rådet gennemførelsen af rådsafgørelsen senest to år efter vedtagelsen.

Efter forslaget artikel 7 ikrafttræder afgørelsen dagen efter offentliggørelse i EF-Tidende.

1. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har den 21. februar 2002 afgivet udtalelse om forslaget.

Europa-Parlamentet har i sin udtalelse fremsat en række ændringsforslag, hvoraf flere er imødekommet i det nuværende udkast til rådsafgørelse.

1. Høring.

Forslaget til Rådets afgørelse om sikkerhed i forbindelse med fodboldkampe med international dimension er sendt i høring hos Dansk Boldspil Union (DBU), Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Kulturministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet og Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Dansk Boldspil Union (DBU), Advokatrådet, Datatilsynet, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Foreningen af Politimestre i Danmark, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Præsidenten for Københavns Byret og Præsidenten for Vestre Landsret.

Advokatrådet, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politidirektøren i København, Præsidenten for Københavns Byret og Præsidenten for Vestre Landsret har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

DBU hilser forslaget velkomment, men har i øvrigt ikke bemærkninger til forslaget indhold.

Datatilsynet bemærker, at det fremgår af forslaget artikel 4, stk. 3, at udvekslingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med den relevante nationale og internationale lovgivning. Behandlingen af personoplysninger, som foretages af den danske myndighed, der udpeges/oprettes til at varetage de i forslaget nævnte opgaver, vil således blandt andet skulle ske i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 429 af 31. maj 2001 om behandling af personoplysninger. Datatilsynet bemærker endvidere, at det af forslaget artikel 3, stk. 2, fremgår, at det nationale fodboldinformationscenter er ansvarlig for, at personoplysninger vedrørende tilhængere, der udgør en sikkerhedsrisiko, behandles i overensstemmelse med den relevante nationale og internationale lovgivning. Datatilsynet forudsætter i den forbindelse, at behandling af personoplysninger, der måtte være relevante til varetagelse af de pågældende opgaver, men som ikke vedrører tilhængere, der udgør en sikkerhedsrisiko, tillige skal ske i overensstemmelse med national og international lovgivning. Forslaget giver på denne baggrund ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Foreningen af Politimestre i Danmark bemærker, at man i alt væsentligt kan tiltræde forslaget, idet det dog fremhæves, at det internationale fodboldinformationscenter, som i praksis allerede er oprettet her i landet under Rigspolitichefen, alene er et center for international politimæssig informationsudveksling, mens det operative ansvar i enhver henseende påhviler politimestrene. Informationscenterets opgave bør derfor være at koordinere og organisere udvekslingen af informationer og kontakter imellem den ansvarlige politikreds og myndigheder i andre lande.

Politiforbundet i Danmark kan støtte forslaget, idet det bemærkes, at etableringen af nationale fodboldinformationscentre i meget væsentlig grad vil kunne lette samarbejdet mellem involverede lande, når der afvikles fodboldkampe med international dimension.

Rigspolitichefen bemærker, at forslaget må anses for at være i overensstemmelse med gældende praksis, idet Rigspolitichefen allerede i dag fungerer som nationalt fodboldinformationscenter. Rigspolitichefen bemærker endvidere, at der foregår parallelle overvejelser i Europarådets regi, og at det på den baggrund kan overvejes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at regulere spørgsmålet i EU-sammenhæng.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Det bemærkes i den forbindelse særligt, at forslaget ikke indebærer, at der nødvendigvis skal oprettes et nyt kontaktpunkt, idet det efter forslaget er tilstrækkeligt at udpege eksisterende organer med uændrede ressourcer til at varetage opgaven.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget er sendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 31. oktober 2001 og den 2. november 2001 tillige med et grundnotat om forslaget.

Vedrørende: Redegørelse for mødet i Task Forcen af Europæiske Politichefer den 9. – 10. april 2002.

Nyt notat.

<DOCUMENT_START>

1. Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999 blev det besluttet, at der bør etableres en europæisk operativ task force af politichefer, der i samarbejde med Europol kan udveksle erfaringer, oplysninger om bedste praksis og information om aktuelle tendenser i den grænseoverskridende kriminalitet samt medvirke til planlægningen af operative aktioner.

Formandskabet afholdt på denne baggrund et møde den 6. – 8. april 2000 i Lissabon med deltagelse af de europæiske politichefer. Formålet med mødet var at overveje mulighederne for etablering af den operative task force. Europol og Kommissionen var ligeledes inviteret til at deltage i mødet.

På mødet den 6. – 8. april 2000 var der generel enighed om, at en operativ task force af europæiske politichefer ikke skal erstatte eksisterende strukturer og organer, som f.eks. Europol.

Der blev på mødet opnået enighed om, at der bør afholdes et møde blandt de europæiske politichefer under hvert formandskab, hvor konkrete emner af fælles interesse vil kunne drøftes. De europæiske politichefer vil hermed kunne bidrage til fastlæggelsen af fælles strategier m.v.

De europæiske politichefer var endvidere enige om, at kandidatlandene bør få mulighed for at deltage i politichefernes møder.

Der har herefter været afholdt halvårlige møder blandt de europæiske politichefer under de tidligere formandskaber. Et nyt møde blandt de europæiske politichefer afholdes under spansk formandskab den 9. – 10. april 2002 i Las Palmas.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. april 2002 vil orientere om de europæiske politichefers møde.

• Indhold.

Dagsordenen for de europæiske politichefers møde den 9. – 10. april 2002 i Las Palmas omfatter følgende emner:

1. Bekæmpelse af terrorisme.

1. Opretholdelse af offentlig orden og sikkerhed ved topmøder m.v.

1. Nærpoliti.

1. Europa-Parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

1. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

2. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører etableringen af en europæisk task force af politichefer, har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 20. oktober og den 18. november 1999.

Vedrørende: Rådets henstilling om oprettelse af multinationale hold på ad hoc-basis til indsamling af oplysninger om terrorister.

Nyt notat.

• Baggrund.

Som et led i den styrkede indsats mod terrorisme har det spanske formandskab fremsat forslag til en henstilling fra Rådet om oprettelse af multinationale hold på ad hoc-basis til indsamling af oplysninger om terrorister.

Forslaget forventes fremlagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

• Indhold.

I henstillingen, der ikke er juridisk bindende, lægges op til, at der på ad hoc basis kan oprettes fælles EU-hold bestående af eksperter fra de sikkerheds- eller polititjenester, der i de respektive medlemslande har ansvar for terrorismebekæmpelse. Holdene skal bl.a. have til opgave at indsamle og udveksle oplysninger i forbindelse med konkrete operationer som led i bekæmpelse af terrorisme. Holdene skal være underlagt national myndighed og national lovgivning i den medlemsstat, hvor operationen finder sted. Det er frivilligt for medlemslandene om de konkret ønsker at deltage i et fælles hold.

Europol skal efter anmodning bistå med analytisk og logistisk støtte.

• Europa-Parlamentet.

Forslaget har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der har ikke været foretaget høring i anledning af forslaget.

- **Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets afgørelse om udarbejdelse af en standardformular til udveksling af oplysninger om terrorister.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Som et led i den styrkede indsats i kampen mod terrorisme har det spanske formandskab fremlagt et forslag til en rådsafgørelse om udveksling af oplysninger om terrorister.

Retsgrundlaget for udkastet til rådsafgørelse er TEU art. 30, stk. 1, litra d og stk. 2, litra b samt art. 34, stk. 2, litra c.

Forslaget forventes fremlagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på om muligt at nå til politisk enighed herom.

1. Indhold.

Forslaget indebærer, at der udarbejdes en standardformular til brug for udveksling af oplysninger om terrorister med henblik på at forebygge deres aktiviteter.

Udvekslingen af oplysninger på grundlag af standardformularen omfatter oplysninger om personer, som indgår i terrorgrupper, og som tidligere er straffet for terrorisme. Herudover har medlemsstaterne mulighed for indenfor rammerne af national lovgivning at udveksle oplysninger om personer, der ikke er straffet for terrorisme, når de pågældende har et tilhørsforhold til en organisation, der af EU betragtes som en terrororganisation.

Ifølge forslaget skal udvekslingen af oplysningerne på grundlag af standardformularen ske via BDL-netværket, der er etableret i politiregi og benyttes til meddelelser af fortrolig karakter.

1. Europa-Parlamentet.

Sagen har endnu ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

1. Høring.

Forslaget vil i løbet af kort tid blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer.

1. Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget. Forslaget – tillige med et grundnotat - vil i løbet af kort tid blive oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets afgørelse om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme.

Nyt notat.

• Baggrund.

På baggrund af bl.a. terrorangrebene i USA den 11. september 2001 vedtog FN's Sikkerhedsråd den 28. september 2001 resolution UNSCR 1373 (2001).

Som opfølgning på UNSCR 1373 har Rådet den 27. december 2001 bl.a. vedtaget en fælles holdning (2001/931/FUSP) om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme over for personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger, og som er opført i et bilag til den fælles holdning.

Den fælles holdning indeholder i artikel 4 bestemmelse om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Heraf fremgår, at medlemsstaterne gennem politimæssigt og strafferetligt samarbejde i kriminalsager inden for rammerne af afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) yder hinanden den størst mulige hjælp i forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorhandlinger. Med henblik herpå fremgår det endvidere, at medlemsstaterne med hensyn til undersøgelser og retsforfølgning, som deres myndigheder gennemfører over for alle de personer, grupper og enheder, der er opført i bilaget, på anmodning fuldt ud udøver deres gældende beføjelser i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget af EU, og andre internationale aftaler, arrangementer og konventioner, der er bindende for medlemsstaterne.

Med henblik på gennemførelse af artikel 4 i den fælles holdning (2001/931/FUSP) har det spanske formandskab fremsat forslag til Rådets afgørelse om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde med det formål at øge den gensidige hjælp i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af terrorhandlinger.

Forslaget er fremsat bl.a. på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 21. september 2001 og Det Europæiske Råds erklæring af 19. oktober 2001, hvorefter bestræbelserne på at styrke verdenssamfundets alliance mod alle former for terrorisme skal ske f.eks. gennem styrkelse af samarbejdet mellem de forskellige operative tjenester med ansvar for bekæmpelse af terrorisme: Europol, Eurojust, efterretningstjenesterne, politiet og de judicielle myndigheder.

Forslaget til rådsafgørelse er fremsat under henvisning til TEU artikel 30 og 31 om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

Retsgrundlaget for forslaget er TEU artikel 34, stk. 2, litra c.

Forslaget forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på om muligt at opnå politisk enighed herom.

• Indhold.

Forslaget indebærer, at der i hver medlemsstat skal udpeges et kontaktpunkt indenfor politivæsenet og indenfor retssystemet, som skal forestå indsamling og udveksling af oplysninger, herunder i forhold til Europol og Eurojust, om efterforskning og strafferetlig forfølgning i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af terrorhandlinger.

Forslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne skal sikre dels en prioriteret behandling af anmodninger om retshjælp og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i forbindelse med terrorhandlinger, og dels at sagsakter og bevismidler kan være tilgængelige eller stilles til rådighed i forbindelse med efterforskning i andre medlemsstater.

Forslaget lægger samtidig op til en øget brug af fælles efterforskningshold i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger.

Forslagets anvendelsesområde fastlægges i artikel 1 med henvisning til de terrorhandlinger, som er nævnt i artikel 1-3 i rammeafgåelsen om bekæmpelse af terrorisme, der blev opnået politisk enighed om i Rådet i december måned 2001, og med henvisning til de personer, grupper og enheder, der er opført i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme.

Det følger af artikel 2, stk. 1, at alle medlemsstater skal udpege et kontaktpunkt inden for politiet, der skal have adgang til og mulighed for at indsamle oplysninger, som vedrører og stammer fra politimyndighedernes efterforskning af terrorhandlinger, og som involverer de nævnte personer, grupper eller enheder.

Af artikel 2, stk. 2, fremgår det, hvilke oplysninger kontaktpunktet som minimum skal have adgang til og mulighed for at indsamle. Det drejer sig om oplysninger med henblik på identifikation af personer, grupper eller enheder, oplysninger om de handlinger, der efterforskes, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted, oplysninger om forbindelse til andre tilfælde, oplysninger om anvendelse af kommunikationsteknologi samt oplysninger om trusler knyttet til besiddelse af masseødelæggelsesvåben.

Det følger af artikel 2, stk. 3, at medlemsstaterne skal sørge for, at de indsamlede oplysninger meddeles Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen med henblik på, at Europol kan foretage en nærmere analyse af oplysningerne, jf. Europol-konventionen art. 10.

Efter artikel 3, stk. 1, 1. pkt., skal der tilsvarende udpeges et kontaktpunkt inden for hver medlemsstats retssystem, der skal have adgang til og mulighed for at indsamle oplysninger, der vedrører og stammer fra straffesager inden for de judicielle myndigheders ansvarsområde, i forbindelse med terrorhandlinger, som involverer de omhandlede personer, grupper eller enheder. Af artikel 3, stk. 1, 2. pkt. fremgår det, at kontaktpunktet skal være Eurojusts nationale korrespondent på terrorismeområdet i de medlemsstater, hvor en sådan national korrespondent er udpeget.

Af artikel 3, stk. 2 fremgår det, hvilke oplysninger dette kontaktpunkt som minimum skal have adgang til og mulighed for at indsamle. Det drejer sig om oplysninger med henblik på identifikation af personer, grupper og enheder, oplysninger om de handlinger, der efterforskes, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted, oplysninger om forbindelse til andre tilfælde samt oplysninger om gensidig retshjælp, herunder retsanmodninger, der måtte være rettet til eller fremsat af en anden medlemsstat, samt udfaldet heraf.

Det følger af artikel 3, stk. 3, at de indsamlede oplysninger meddeles Eurojust i overensstemmelse med rådsafgåelsen om Eurojust med henblik på, at Eurojust kan udføre sine opgaver.

Efter artikel 4 skal medlemsstaterne gøre fuld brug af de muligheder og fordele, der ligger i fælles efterforskningshold med henblik på at efterforske og retsforfølge terrorhandlinger, som involverer de omhandlede personer, grupper eller enheder.

Medlemsstaterne skal efter artikel 5 sørge for, at de oplysninger, som meddeles Europol og Eurojust i overensstemmelse med artikel 1 og 2, kan udveksles mellem Europol og Eurojust på grundlag af en samarbejdsaftale, der indgås mellem disse enheder, jf. Europol-konventionen og rådsafgåelsen om Eurojust.

Hver medlemsstat skal efter artikel 6 træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anmodninger om retshjælp og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der fremsættes af en anden medlemsstat i forbindelse med terrorhandlinger, som involverer de i artikel 1, litra a, definerede personer, grupper eller enheder, behandles som hastesager med høj prioritet.

Hver medlemsstat skal endvidere efter artikel 7 træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle dokumenter, sagsakter, oplysninger, genstande eller andre bevismidler, der er beslaglagt eller konfiskeret som led i konkrete straffesager mod de omhandlede personer, grupper eller enheder, kan være tilgængelige eller til rådighed for andre medlemsstaters myndigheder, når der i disse gennemføres eller indledes straffesager mod de pågældende personer, grupper eller enheder.

Forslagets artikel 8 indeholder bestemmelse om ikrafttræden og offentliggørelse i EF-Tidende.

- **Europa-Parlamentet.**

Forslaget har endnu ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Forslaget vil i løbet af kort tid blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer.

- **Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget skønnes ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Årlig rapport om lovovertrædelser begået ud fra racistiske, anti-semitiske eller fremmedfjendske motiver i medlemsstaterne.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I EU-regi udarbejdes der årligt en rapport om racisme og fremmedfjendtlighed i medlemsstaterne

Formandskabets årsrapport for 2001 forventes fremlagt til orientering på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002.

1. Indhold.

Årsrapporten for 2001 indeholder de enkelte medlemslandes beskrivelser af episoder eller overgreb, der formodes at have et racistisk, anti-semitisk eller fremmedfjendsk motiv.

I årsrapporten gengives de enkelte medlemslandes bidrag, der for Danmarks vedkommende består i en skematisk oversigt over antallet af anmeldte drab, drabsforsøg, legemsbeskadigelser, bombeattentater/brandstiftelser samt forsøg herpå, som politiet formoder er begået med et racistisk, anti-semitisk eller fremmedfjendsk motiv.

1. Europa-Parlamentet.

Rapporten har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

1. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning af rapporten.

1. Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Årsrapporten har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Årsrapporten for 2001 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådsresolution om indarbejdelse af narkotikaprogrammer i undervisning.

1. Indledning

Det spanske formandskab har fremsat forslag til resolution om indarbejdelse af forebyggelse af narkotikamisbrug i skolernes undervisningsplaner.

• Formål og indhold

Medlemsstaterne opfordres til at overveje at indarbejde sundhedsfremmende programmer/forebyggelse af narkotikaafhængighed i skolerne og til at overveje at styrke udviklingen af sådanne programmer.

Medlemsstaterne opfordres endvidere til at overveje at fremme uddannelsen af lærerne i spørgsmål vedrørende narkotika og til at overveje at bidrage til at styrke forbindelserne mellem skolen, familien og det omgivende miljø med henblik på at øge programmernes og de iværksatte foranstaltningers forebyggende virkning.

Herudover opfordres medlemsstaterne til at overveje at tilskynde til at benytte bistand fra offentlige institutioner i forbindelse med de sundhedsfremmende programmer og til at overveje at udnytte de forskellige sundhedstjenesters uddannelsesmæssige potentiale med henblik på at styrke indholdet af de sundhedsfremmende programmer.

Medlemsstaterne opfordres også til at overveje at sørge for de nødvendige sundhedsmæssige og andre foranstaltninger for unge stofmisbrugere og til at overveje ved hjælp af uddannelse at understøtte elevernes evne til kritisk at vurdere og fortolke narkotikarelateret information fra forskellige kilder.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at overveje at tilskynde til udviklingen af forskning med henblik på at forbedre indholdet af og metoderne i forbindelse med de sundhedsfremmende programmer, der gennemføres i skolerne, og til at overveje at undersøge behovet for at allokere finansielle midler til uddannelse og kvalificering af lærerne, samt forskning i forebyggelse i skolerne og i de pædagogiske hjælpemidler.

• Nærhedsprincippet m.v.

Forslaget til resolution indeholder ikke bemærkninger om nærhedsprincippet, der imidlertid heller ikke er berørt i og med, at resolutionsforslaget alene indeholder opfordringer til at overveje nationale foranstaltninger.

• Udtalelse fra Europa-Parlamentet

Da der er tale om et forslag til resolution, skal Europa-Parlamentet ikke udtale sig.

• Gældende danske regler

Spørgsmålet om forebyggelse af narkotikamisbrug i skolernes undervisningsplaner er ikke specifikt lovgivningsmæssigt reguleret i Danmark.

• Konsekvenser

Forslaget til resolution indebærer ingen forpligtelser for medlemsstaterne og vil heller ikke medføre administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Høring**

Det skønnes ikke, at forslaget til resolution giver grundlag for høring.

- **Dansk holdning**

Efter dansk opfattelse indeholder forslaget til resolution konstruktive opfordringer til at overveje en række mulige foranstaltninger af betydning for forebyggelsen af unges narkotikamisbrug.

Vedrørende: Rådsresolution om forebyggelse af lejlighedsvis narkotikamisbrug.

Nyt notat.

- **1. Baggrund.**

Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i december 1999 Den Europæiske Unions narkotikastrategi 2000-2004.

Ifølge narkotikastrategiens punkt III 1 er et af dens hovedmål i løbet af 5 år at opnå en betydelig begrænsning i narkotikamisbrug og tilgangen af nye stofmisbrugere, navnlig blandt unge under 18 år.

På sit møde i Santa Maria de Feira i juni 2000 godkendte Det Europæiske Råd EU's narkotikahandlingsplan, som konkretiserer målsætningerne i narkotikastrategien.

Det følger af narkotikahandlingsplanens pkt. 3.1.1.3, at medlemsstaterne skal afsætte tilstrækkelige midler til, at der er positive alternativer til narkotika, f.eks. ved at sørge for fritidsaktiviteter til de unge.

På baggrund heraf og i betragtning af, at det lejlighedsvis narkotikamisbrug i Den Europæiske Unions medlemsstater giver anledning til stor bekymring, har det spanske formandskab fremsat forslag til rådsresolution om forebyggelse af lejlighedsvis narkotikamisbrug.

Forslaget til resolution forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25.-26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

- **Indhold.**

Med henblik på at imødegå lejlighedsvist narkotikamisbrug opfordres medlemsstaterne til at tage hensyn til betydningen af oplysnings- og opmærksomhedskampagner og til at tage hensyn til betydningen af lettilgængelig information om mulighederne for vejledning og støtte i forbindelse med narkotikamisbrug samt til at overveje mulighederne for at imødegå, at Internettet og andre medier anvendes til at fremme det lejlighedsvis narkotikamisbrug.

Endvidere opfordres medlemsstaterne til at fremme fritidsaktiviteter, som kan være et alternativ til det lejlighedsvis narkotikamisbrug og til at begrænse skaderne ved et sådant misbrug.

Herudover opfordres medlemsstaterne til at sørge for en intens og systematisk inddragelse af civilsamfundet i forebyggelsen af det lejlighedsvis narkotikamisbrug og til at fremme udviklingen af effektive forebyggelsesprogrammer og kommunikationsstrategier i relation til det lejlighedsvis narkotikamisbrug.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at videreføre bestræbelserne på at begrænse udbudet af narkotika og til med deltagelse af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug at udveksle oplysninger om nye anvendelsesmetoder og misbrugsmønstre i forbindelse med det lejlighedsvis narkotikamisbrug.

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

- **Høring.**

Forslaget til rådsresolution har ikke været sendt i høring.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget til rådsresolution ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget til resolution har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelse for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg eller Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets henstilling om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om ulovlig handel med prækursorer.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i december 1999 Den Europæiske Unions narkotikastrategi 2000-2004.

Ifølge narkotikastrategiens pkt. III 6 er et af hovedmålene med EU's narkotikastrategi, i løbet af 5 år at opnå en betydelig begrænsning af omfanget af hvidvask af penge og ulovlig handel med prækursorer.

På sit møde i Santa Maria da Feira i juni 2000 godkendte Det Europæiske Råd EU's narkotikahandlingsplan, som konkretiserer målsætningerne i narkotikastrategien.

I narkotikahandlingsplanens punkter 2.1.2.4. til 2.1.2.6. konkretiseres indsatserne i relation til henholdsvis afrapportering, overvågning og uddannelse på prækursorumrådet.

Som led i udmøntningen af narkotikahandlingsplanen (2000-2004) har det spanske formandskab fremsat forslag til rådshenstilling om øget samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes operative enheder specialiseret i bekæmpelse af ulovlig handel med prækursorer.

Formålet med den foreslåede rådshenstilling er at skabe grundlaget for initiativer som effektivt vil kunne dæmme op for den illegale spredning af prækursorer som i stigende grad er blevet en forudsætning for den illegale narkotikahandel.

Rådshenstillingen forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

1. Indhold.

I forslaget henstilles det, at man i EU-regi fremmer initiativer, som tager sigte på, at intensivere den retshåndhævende indsats til bekæmpelse af den illegale spredning af prækursorer. Dette skal ske ved at formidle udvekslingen af erfaringer og information om bedste praksis mellem de retshåndhævende myndigheder og ved at styrke de direkte kommunikationskanaler mellem de relevante nationale myndigheder samt ved at sikre en effektiv

spredning af vi den om nyeste efterforsningsmetoder og kendskab til de kriminelle organisationers virksomhed i relation til den illegale spredning af prækursorer.

Det henstilles endvidere, at man på EU-plan søger at identificere særlige problemområder i forhold til tredjelande og gør en særlig indsats overfor disse lande. Forslaget fremhæver i den forbindelse særligt Balkan-området, Latinamerika og Fjernøsten.

Desuden henstilles det, at Europols og Task-Forcen af europæiske politichefers potentiale i relation til bekæmpelsen af den illegale spredning af prækursorer udnyttes fuldt ud.

Derudover, henstilles det, at der i nødvendigt omfang oprettes fælles efterforskningshold med henblik på bekæmpelsen af illegal spredningen af prækursorer.

Forslaget opfordrer herudover til fortsat samarbejde mellem de relevante myndigheder og den kemiske industri, særligt i relation til kemiske stoffer som anvendes til fremstilling af narkoika skønt de ikke i retlig henseende er at anse som prækursorer.

Endelig henstilles det, at regler og retningslinier på området løbende opdateres og formidles til den kemiske industri, samt at den kemiske industri opmuntres til at orientere de kompetente myndigheder om ordre, som kan forekomme mistænkelige.

1. Europa-parlamentet.

Forslaget har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

1. Høring.

Forslaget har ikke været sendt i høring.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Forslaget til rådshenstilling har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget til rådshenstilling ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelse for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Forslaget har ikke tidligere været fremlagt for Folketingets Retsudvalg eller Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets henstilling om efterforskningsmetoder vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med narkotika.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i december 1999 Den Europæiske Unions narkotikastrategi 2000-2004.

På sit møde i Santa Maria de Feira i juni 2000 godkendte Det Europæiske Råd EU's narkotikahandlingsplan, som konkretiserer målsætningerne i narkotikastrategien.

Som led i udmøntningen af EU's narkotikahandlingsplan har det spanske formandskab udarbejdet et forslag til Rådets henstilling om efterforskningsmetoder vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med narkotikahandel.

Formålet med forslaget til rådhenstilling er, at forbedre de retshåndhævende myndigheders evne til at identificere udbyttet af organiseret kriminalitet og herved fratage de kriminelle organisationer deres økonomiske fundament, og derved deres evne til at genoptage den illegale virksomhed efter at have været genstand for en straffesag.

Forslaget forventes at blive forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25.- 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

1. **Indhold.**

I forslaget henstilles det, at medlemsstaterne navnlig i efterforskningen af organiseret narkotikahandel fra begyndelsen efterforsker både den ulovlige narkotikahandel og den dermed forbundne økonomiske vinding, herunder med henblik på at opspore de formuegoder, som kriminelle organisationer måtte være i besiddelse af, og at identificere indehaverne.

Herudover anbefales det, at de kompetente myndigheder både under og efter efterforskningen skal kunne træffe afgørelse om beslaglæggelse eller indefrysning af aktiver tilhørende en kriminel organisation med henblik på eventuel konfiskation.

Desuden bør det i overensstemmelse med gældende regler om beskyttelse af personoplysninger være muligt for de efterforskende myndigheder at indhente registeroplysninger om mistænkte personers formueforhold.

Endvidere henstilles det, at der oprettes faste efterretningsgrupper i medlemsstaterne, som er specialiserede i efterforskning af økonomiske forhold.

Hvis efterforskningen af en kriminel organisation berører mere end én medlemsstat, henstilles det endvidere, at der oprettes fælles efterforskningshold mellem medlemsstaterne, som efter anmodning støttes af Europol.

Endelig opfordres Cepol (Det Europæiske Politiakademi) til at udforme specifikke uddannelsesmoduler på området.

1. **Europa-Parlamentet.**

Forslaget til har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

1. **Høring.**

Forslaget har ikke været sendt i høring.

1. **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Forslaget har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. **Tidligere forelæggelse for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.**

Forslaget har ikke tidligere været fremlagt for Folketingets Retsudvalg eller Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Forbindelserne mellem EU og Latinamerika/Caribien vedrørende narkotika.

1. Baggrund.

På et møde mellem stats- og regeringscheferne fra EU-landene og Latinamerika i Rio de Janeiro i 1999 godkendes principperne og prioriteterne for en koordinations- og samarbejds mekanisme om narkotikabekæmpelse mellem EU og Latinamerika/Caribien.

Som led i koordinations og samarbejds mekanismen afholdes der jævnlige møder på højt niveau med henblik på nærmere drøftelser af samarbejde om narkotikabekæmpelse.

Det fjerde møde på højt niveau blev afholdt i Madrid den 7. - 8. marts 2002.

Det forventes, at konklusionerne fra mødet vil blive fastlagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på, at Rådet tager konklusionerne til efterretning.

1. Indhold.

Det væsentligste punkt i konklusionerne fra det fjerde møde er vedtagelsen af en erklæring, som i det væsentlige bekræfter de hidtidige prioriteringer. Erklæringen fremhæver, at der som led i samarbejds mekanismen bør fokuseres på efterspørgselsbegrænsning, hvidvaskning af penge, udvikling af alternative afgrøder samt maritimt samarbejde i forbindelse med kontrol af narkotika.

Endvidere fremhæver konklusionerne det bilaterale, regionale og multilaterale samarbejde om bekæmpelse af narkotika.

Endelig omtaler konklusionerne vigtigheden af en særlig indsats med henblik på institutionelle reformer, hvidvaskning af penge samt kontrol med kemiske prækursorer.

1. Europa-parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

1. Høring.

Konklusionerne har ikke været sendt i høring.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har ingen betydning for sagen.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Konklusionerne har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelse for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg eller Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Rådskonklusioner om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

Ifølge artikel 29 i Traktaten om Den Europæiske Union har Unionen som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, korruption og svig, gennem bl.a. – og om n&oslas digt – indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler.

Fælles handling vedrørende strafferetligt samarbejde omfatter efter TEU artikel 31, litra e), gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet, terrorisme og ulovlig narkotikahandel. I en erklæring vedtaget på Regeringskonferencen i forbindelse med Amsterdam-traktaten er det om artikel 31, litra e), anført, at bestemmelsen ikke m&ari ng; medføre, at en medlemsstat, hvis retssystem ikke indeholder bestemmelser om en minimumsstrafferamme, forpligtes til at indføre sådanne bestemmelser.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999 nåede stats- og regeringscheferne til enighed om en række politiske prioriteter og retningslinier med henblik på gennemførelsen af bl.a. bestemmelserne i TEU om det strafferetlige samarbejde.

Punkt 48 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere fremhæver, at bestræbelserne på at opnå enighed om fælles mindsteregler på det strafferetlige område i første omgang bør koncentreres om et begrænset antal områder af særlig relevans, herunder økonomisk kriminalitet (hvidvaskning af penge, bestikkelse, forfalskning af euroen), narkotikakriminalitet og menneskehandel, isæ r udnyttelse af kvinder, seksuel udnyttelse af børn, højteknologikriminalitet og miljøkriminalitet.

Efterfølgende er der i Rådet opnået enighed om en række rammeafgørelser på det strafferetlige område, hvoraf enkelte er vedtaget, som i forbindelse med fastlæggelsen af mindsteregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, ligeledes indeholder specifikke minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på de pågældende områder.

Det drejer sig om Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 om falskmøntneri, som indeholder et minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på fængsel indtil 8 år for grove former for falskmøntneri og *Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold, som indeholder et minimumskrav til m edlemsstaternes strafferammer på fængsel indtil 4 år for grove former for hvidvaskning.*

Herudover nåede Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.- 29. maj 2001 med bl.a. dansk parlamentarisk forbehold til politisk enighed om en rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskesmugling, der indeholder et minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på fængsel indtil 6 år, når der foreligger skærpende omstændigheder, ligesom Rådet på rådsmøde t (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 27.- 28. september 2001 nåede man med bl.a. dansk parlamentarisk forbehold til politisk enighed om en rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel, som indeholder et minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på fængsel indtil 8 år, når der foreligger skærpende omstændigheder.

Fastsættelsen af specifikke minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer har givet anledning til betydelig debat i Rådet, hvorunder flere medlemslande har peget på, at den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner forudsætter, at en nærmere undersøgelse af sanktionsniveauet for den relevante lovovertrædelse i de enkelte medlemsstater har påvist et reelt behov for indbyrdes tilnærmelse af de straffere tlige sanktioner, og at den indbyrdes tilnærmelse i øvrigt må gennemføres på en måde, der gør det muligt at bevare sammenhængen i de nationale sanktionssystemer.

På denne baggrund tog det tidligere belgiske formandskab initiativ til en generel debat i rådsregi om den mest hensigtsmæssige metode med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner i de tilfælde, hvor dette må anses for påkrævet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.- 7. december 2001 drøftede Rådet det generelle metodespørgsmål med henblik på at nå til enighed om en fremgangsmåde, som ville kunne anvendes i fremtidige rammeafgørelser. Konklusionen på drøftelserne blev, at der var principiel enighed om et forslag til en metode, der kombinerer ideerne fra et dansk forslag og et britisk forslag til m etode for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferammer. Da der imidlertid var visse udestående spørgsmål i relation til den foreslåede metode, blev resultatet af drøftelserne, at der var behov for yderligere drøftelser af spørgsmålet under det spanske formandskab.

Spørgsmålet blev tillige drøftet på det uformelle justits- og indenrigsministermøde den 13.- 15. februar 2002 i Santiago de Compostela, hvor man konkluderede, at der var behov for yderligere drøftelser på ekspertniveau, og at det belgiske forslag til metode for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferammer skulle danne grundlag for disse drøftelser.

Det forventes, at det spanske formandskab på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.- 26. april 2002 vil lægge op til vedtagelse af rådskonklusioner, der fastlægger en fremtidig metode for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferammer, når dette må anses for påkrævet.

1. Indhold.

Det spanske formandskab har udarbejdet et forslag til rådskonklusioner, hvoraf det bl.a. fremgår, at, at der i mange tilfælde ikke vil være behov for at fastsætte særlige krav til medlemsstaternes strafferammer, idet det vil være tilstrækkeligt, at fastslå at medlemsstaterne skal sikre, at de pågældende lovovertrædelser kan straffes med effektive og afskrækkende sanktioner, der står i forhold til lovovertrædelsens grovhed.

Af forslaget til rådskonklusioner fremgår det endvidere, at der i visse tilfælde vil være behov for at gå videre, og at den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes sanktioner i disse tilfælde skal ske i form af krav til strafferammeniveauet, frem for ved at opstille specifikke strafferammekrav.

Formandskabet foreslår i den forbindelse, at der anvendes et system med følgende niveauer:

1. niveau 1 omfatter fængselsstraf med en strafferamme på mindst 1 år,
1. niveau 2 omfatter fængselsstraf med en strafferamme på mindst 2 eller 3 år,
1. niveau 3 omfatter fængselsstraf med en strafferamme på mindst 5 år, og
1. niveau 4 omfatter fængselsstraf med en strafferamme på mindst 10 år.

Metoden indebærer, at Rådet alene vil skulle nå til enighed om strafferammeniveauet for den pågældende lovovertrædelse. Denne løsningsmodel sikrer en vis indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner, idet løsningsmodellen efter formandskabets opfattelse samtidig tilgodeser hensynet til sammenhængen i medlemsstaternes sanktionssystemer. Medlemsstaterne er således inden for de enkelte niveauer sikret en vis fleksibilitet med hensyn til den strafferamme, der skal gælde for den pågældende lovovertrædelse.

Endelig fremgår det af formandskabets forslag til rådskonklusioner, at fastlæggelsen af fire niveauer ikke er ensbetydende med, at alle fire niveauer skal anvendes på lovovertrædelser omfattet af en konkret rammeafgørelse, ligesom fastlæggelsen af de fire niveauer ikke er ensbetydende med, at der skal fastsættes krav til strafferammen for samtlige lovovertrædelser, der måtte være omfattet af en konkret rammeafgørelse.

1. Europa-Parlamentet.

Sagen vil ikke blive forelagt Europa-Parlamentet.

1. Høring.

Der har ikke været foretaget høring i sagen.

1. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde den 20. november 2001.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for den generelle drøftelse af metoden i forbindelse med den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige sanktioner.

1. Lovgivningsmæssige konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Sagen blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. november 2001. Et aktuelt notat blev oversendt til Retsudvalget den 2. november 2001 og til Europaudvalget den 5. november 2001. *Endelig blev sagen forelagt for Folketingets partier forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 5.- 6. december 2001. Aktuelle notater blev oversendt til Folketingets partier den 29. november 2001. Aktuelle notater blev efterfølgende oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 10. og den 4. december 2001.*

Vedrørende: Rådets rammeafgørelse om seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

I en meddelelse af 21. december 2000 til Rådet og Europa-Parlamentet (Kom(2000)854 endelig) er Kommissionen fremkommet med to forslag til rammeafgørelser om henholdsvis bekæmpelse af handel med mennesker og bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi.

Formålet med de to forslag til rammeafgørelser er bl.a. på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 og Det Europæiske Råd i Santa Maria de Feira den 19.- 20. juni 2000 at sikre, at der sker en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi.

Forslagene til rammeafgørelser tager udgangspunkt i den fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, men går på en række punkter videre, idet forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel i modsætning til den fælles aktion tillige omfatter menneskehandel med henblik på udnyttelse af ofrenes arbejdskraft, ligesom forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi tillige udtrykkeligt omfatter børnepornografi på Internettet.

Endelig har Kommissionen ved udarbejdelsen af de to forslag til rammeafgørelser taget højde for de resultater, der er opnået i FN-sammenhæng i forbindelse med udarbejdelsen af en FN-konvention om grænseoverskridende, organiseret kriminalitet, herunder særligt den tilhørende protokol om bekæmpelse af menneskehandel, samt den netop udarbejdede Europarådskonvention om bekæmpelse af IT-kriminalitet.

Forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn blev forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27.- 28. september 2001 med henblik på Rådets drøftelse af visse udestående spørgsmål.

Forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn blev forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.- 7. december 2001 med henblik på at opnå politisk enighed om de strafbare handlinger.

Forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på, at Rådet forsøger at nå til politisk enighed om rammeafgørelsen i dens helhed.

• Indhold

Retsgrundlaget for forslaget til rammeafgørelse er artikel 29, artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Artikel 1 indeholder definitioner af visse udtryk i rammeafgørelsen. Det fremgår således af artikel 1, litra a), at udtrykket "barn" i rammeafgørelsen omfatter enhver person, der er under 18 år. Herudover defineres udtrykket "børnepornografi" som pornografisk materiale, der visuelt afbilleder et barn, der er involveret i seksuelt eksplicit adfærd, herunder pirrende fremstilling af barnets kønsorganer eller pubesområde. Endvidere omfatter udtrykket "børnepornografi" realistiske billeder af et barn, uanset om barnet er virkeligt eller ej, samt billeder af virkelige personer, der fremstår som børn.

Efter artikel 2, litra a) forpligtes medlemsstaterne til at gøre det strafbart, at tvinge et barn til prostitution eller til deltagelse i pornografiske optrædender. Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at gøre det strafbart at opnå vinding ved eller på anden måde udnytte et barn til prostitution eller deltagelse i pornografiske optrædender. Herudover forpligtes medlemsstaterne efter artikel 2, litra b), til at gøre det strafbart at rekruttere et barn til prostitution eller pornografiske optrædender.

Efter artikel 2, litra c), forpligtes medlemsstaterne til at kriminalisere seksuel omgang med børn, der er opnået ved tvang, vold eller trusler, ved betaling som modydelse eller ved misbrug af en anerkendt tillidsposition, myndighed eller indflydelse over barnet.

Efter artikel 3, stk. 1, litra a)- c), skal medlemsstaterne bl.a. kriminalisere forsætlig produktion, distribution, transmission, udbydelse og anden udbredelse af børnepornografi. Medlemsstaterne skal endvidere efter artikel 3, stk. 1, litra d), kriminalisere anskaffelse og besiddelse af børnepornografi.

Kriminaliseringsforpligtelsen består også i tilfælde, hvor de nævnte handlinger begås ved hjælp af et computersystem.

Det fremgår af artikel 3, stk. 2, at medlemsstaterne kan undlade at kriminalisere de i artikel 3 nævnte handlinger i tilfælde, hvor den person, der fremstår som et barn faktisk var 18 år eller derover på tidspunktet for afbildningen. Medlemsstaterne kan endvidere undlade at kriminalisere produktion og besiddelse af børnepornografi, når den afbildede person er over den seksuelle lavalder, og det pornografiske materiale produceres og besiddes med afbildedes samtykke og med henblik på privat brug.

Endelig kan medlemsstaterne undlade at kriminalisere produktion og besiddelse af "fiktiv børnepornografi", når det pornografiske materiale produceres og besiddes med henblik på privat brug.

Herudover følger det af artikel 4, at medlemsstaterne skal kriminalisere medvirken til de i artikel 2 og 3 opregnede lovovertrædelser samt forsøg på de i artikel 2 og 3, litra a) og b), nævnte lovovertrædelser.

Efter artikel 5, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at de i artikel 2, 3 og 4 opregnede handlinger straffes med effektive, proportionale og afskrækkende sanktioner, der som minimum har en strafferamme på fængsel indtil 1 år.

Efter artikel 5, stk. 2, litra a), skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at strafferammen for at tvinge et barn til prostitution eller pornografiske optrædender samt for at opnå kønslig omgængelse med et barn ved tvang, vold eller trusler som minimum fastsættes til fængsel mellem 5 og 10 år.

Efter artikel 5, stk. 2, litra b), skal medlemsstaterne sikre, at strafferammen for at opnå vinding ved eller på anden måde at udnytte børn til prostitution eller pornografiske optrædender som minimum fastsættes til fængsel mellem 5 og 10 år, hvis barnet er under den seksuelle lavalder i henhold til national lov og de pågældende handlinger er begået under skærpende omstændigheder. Herudover skal medlemsstaterne sikre en strafferamme på mellem 5 og 10 år for rekruttering af børn til prostitution eller pornografiske optrædender samt for at opnå kønslig omgængelse med et barn ved betaling som modydelse eller ved misbrug af en anerkendt tillidsposition, myndighed eller indflydelse over barnet, og for bl.a. at producere, distribuere og udbyde børnepornografi, hvis barnet er under den seksuelle lavalder i henhold til national lov, og de pågældende handlinger er begået under skærpende omstændigheder.

Efter bestemmelsen skal det anses for en skærpende omstændighed, når gerningsmanden forsætligt eller ved grov uagtsomhed har bragt barnets liv i fare, når handlingen har indebåret alvorlig vold eller har forårsaget alvorlig skade på barnet, eller når handlingen er begået inden for rammerne af kriminel organisation.

Efter artikel 5, stk. 4, forpligtes medlemsstaterne til at overveje at udelukke personer, der er blevet dømt for de i rammeafgørelsen omfattende handlinger, fra at udøve aktiviteter, der indebærer omgang med børn.

Artikel 5, stk. 5, giver medlemsstaterne mulighed for alene at fastsætte administrativ straf for personer, der befatter sig med fiktiv børnepornografi.

Artikel 6 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge artikel 7 er medlemsstaterne forpligtede til sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionelle og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om straffemyndighed og forpligter bl.a. medlemsstaterne til at etablere straffemyndighed, når lovovertrædelser er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium. For så vidt angår de i

artikel 3 nævnte lovovertrædelser (produktion, udbredelse m.v. af børnepornografi) fremgår det af artikel 8, at en lovovertrædelse begået ved hjælp af et edb-system skal anses for at være begået på territoriet i den medlemsstat, hvorfra lovovertræderen har opnået adgang til edb-systemet, uanset om selve edb-systemet befinder sig i denne medlemsstat eller ej. *Herudover indeholder artikel 8 en bestemmelse om, at medlemsstaterne skal sikre, at handlinger, der er omfattet af artikel 2, kan retsforfølges efter offerets fyldte 18. år.*

I henhold til artikel 9 skal medlemsstaterne sikre, at efterforskning eller strafforfølgning, i det mindste i de tilfælde, hvor der er territorial straffemyndighed, ikke er betinget af, at den forurettede har indgivet anmeldelse. Af artikel 9 fremgår endvidere, at børn, som er ofre for menneskehandel, bør anses for at være særligt sårbare ofre i relation til artiklerne 2, stk. 2, 8, stk. 4, og 14, stk. 1, i rammeafgårelsen af 15. marts 2001 om ofres stilling i straffesager. Endelig fremgår det af artikel 9, at medlemsstaterne, når ofret er et barn, skal sikre passende hjælp til ofrets familie. Medlemsstaterne skal, når det er passende, også i relation til ofrets familie anvende ovennævnte rammeafgårelses artikel 4 om retten til at modtage oplysninger.

Artikel 10 fastslås, at rammeafgårelsen skal gælde for Gibraltar.

I artikel 10 a fastslås det, at den fælles aktion af 24. februar 1997 ophæves ved rammeafgårelsen, mens det i artikel 11 fastslås, at medlemsstaterne senest 2 år efter datoen for vedtagelsen af instrumentet skal have gennemført de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgårelsen i national ret.

Af artikel 12 fremgår, at rammeafgårelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

• **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet har den 12. juni 2001 afgivet udtalelse vedrørende forslaget til rammeafgårelse. Europa-Parlamentet har i den forbindelse fremsat en række ændringsforslag og i øvrigt støttet forslaget til rammeafgårelse.

• **Høring**

Forslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Arbejdsministeriet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansministeriet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsklubben HK Politiet, Politiforbundet i Danmark, By- og Boligministeriet, Ligestillingsafdelingen, Politifuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet, Det Internationale Ligestillingsudvalg, Dansk Kvindesamfund, Dansk Kvinderåd, Pro-Centret, Børnerådet, Red Barnet og Foreningen Sex og Samfund.

Præsidenterne for Østre Landsret og Københavns Byret, Den Danske Dommerforening, Politiforbundet i Danmark, og Dommerfuldmægtigforeningen har ikke bemærkninger til forslaget til rammeafgårelse.

Rigspolitichefen oplyser, at de kriminalitetsproblemer, der har givet anledning til udarbejdelsen af forslaget til rammeafgårelse, må betegnes som reelle kriminalitetsproblemer, såvel internationalt som i dansk sammenhæng. Rigspolitichefen henviser i den forbindelse til Situationsrapporten om organiseret kriminalitet i Danmark i 2000.

Det Danske Center for Menneskerettigheder finder det positivt, at Rådet tager skridt til at styrke bekæmpelsen af seksuel udnyttelse af børn. Centret anfører, at disse forbrydelser udgør alvorlige krænkelse af menneskerettigheder og menneskelig værdighed. Forslaget til rammeafgårelse sigter mod at styrke den fælles retshåndhævelse, og det retlige samarbejde er væsentligt i denne henseende. Centret finder dog, at dette retshåndhævelsessigte ikke har ganske samme rækkevidde som protokollen om salg af børn mv. til FN-konventionen om Barnets rettigheder og protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og straf for handel med personer og børn, som knytter sig til FN-konventionen om grænseoverskridende, organiseret kriminalitet.

Centret anfører, at man finder, at anvendelsesområdet for den foreslåede rammeafgårelse og især definitionen af børnepornografi er snævert. Centret anfører, at definitionen af børnepornografi i forslaget til rammeafgårelse bør være i overensstemmelse med protokollen til FN-konventionen om barnets rettigheder, hvorefter børnepornografi defineres som "enhver præsentation, uanset ved hvilke midler, af et barn involveret i en ægte eller simuleret eksplicit seksuel aktivitet eller enhver præsentation af et barns seksuelle dele for primært seksuelle formål."

Centret finder endvidere, at forslaget til rammeafgårelse indebærer en for svag beskyttelse af og støtte til ofrene, idet medlemsstaterne alene er forpligtede til at sikre ofrene tilstrækkelig retsbeskyttelse og forsvarlig behandling under rettens behandling af straffesagen. Centret finder, at der bør tages højde for den væsentligt mere udbyggede beskyttelse

af ofre i FN-protokollen om menneskehandel (artiklerne 7 og 8), som omhandler ofres beskyttelse og status i såvel modtagerlande som ved repatriering. Centret anfører, at der, hvis det er hensigten, at beskyttelsen af ofre for handel med mennesker og for seksuel udnyttelse af børn skal varetages gennem andre EU-foreanstaltninger eller programmer, bør henvises eksplicit til disse.

Centret anfører videre, at der i introduktionen til den foreslåede rammeafgørelse peges på behovet for en tværfaglig og integreret tilgang til problemerne, men at dette ikke afspejles i selve forslaget.

Centret finder på den baggrund, at menneskerettighedsperspektiverne i forslaget bør sikres ved, at det enten udbygges på linie med de nævnte FN-protokoller eller ved referencer til de relevante forebyggelses- og beskyttelsesmekanismer og -programmer.

Advokatrådet anfører for så vidt angår rammeafgørelsens mindstekrav til, hvad der skal anses for at være kriminel adfærd, at det er Rådets opfattelse, at der navnlig i relation til rammeafgørelsens artikel 3, stk. 2, bør udvises betænkelighed med hensyn til omfanget af den strafbare adfærd. Advokatrådet anfører, at der i forslaget til rammeafgørelse foreslås en kriminalisering af produktion, distribution, besiddelse mv. af børnepornografisk materiale ikke alene, hvor der er tale om afbildning af en virkelig situation, men også pseudoafbildninger, såsom computertegninger og lignende. Samtidig indebærer forslaget en omvendt bevisbyrde, således at strafbarheden skal omfatte pornografiske billeder af en person, der fremstilles som et barn, medmindre det kan godtgøres, at den afbildede person faktisk er mere end 18 år.

Advokatrådet anfører, at begrundelsen for at kriminalisere også den fiktive børnepornografi, knytter sig til en anden beskyttelsesinteresse end den, der ellers er overordnet for strafbestemmelserne indenfor området. Der er således ikke tale om at beskytte børn mod seksuel udnyttelse, men at beskytte børn mod at blive misbrugt som seksuelle objekter og at forhindre børnepornografiske pseudoafbildninger i at blive mere tilgængelige med risiko for udbredelse af den seksuelle udnyttelse af børn.

Advokatrådet finder det særdeles betænkeligt at kriminalisere en adfærd, hvor den primære beskyttelsesinteresse ikke har lidt skade. Der kan derudover opstå store vanskeligheder i forbindelse med afgrænsningen af det kriminelle område, idet afbildninger af børnepornografiske situationer kan variere fra meget virkelighedstro computeranimationer til mere eller mindre abstrakt kunst.

Advokatrådet finder det endvidere inkonsekvent, at strafbarheden i forhold til en afbildning af en virkelig person, der "fremstilles som et barn" bortfalder, hvis det kan godtgøres, at den pågældende person faktisk er over 18 år, mens denne mulighed ikke foreligger i forhold til et animeret billede.

Advokatrådet udtaler sig følgelig imod, at bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, udstrækkes til også at omfatte fiktivt børnepornografisk materiale.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater kan tiltræde Advokatrådets betænkeligheder ved at udvide kriminaliseringen til også at omfatte fiktiv børnepornografi. Foreningen finder det særdeles betænkeligt at kriminalisere en adfærd, hvor den primære beskyttelsesinteresse ikke har lidt skade, ligesom der vil kunne opstå store vanskeligheder med afgrænsningen af det kriminelle område i en glidende overgang fra meget virkelighedstro computerbilleder og over til mere eller mindre abstrakt kunst.

Red Barnet finder det positivt, at Kommissionen har fremsat et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi. Red Barnet anser det særligt for positivt, at børn i forslaget til rammeafgørelse defineres som personer under 18 år, samt at udtrykket børnepornografi også omfatter fiktiv børnepornografi.

Red Barnet finder imidlertid, at der i beskrivelsen af sanktionerne også bør nævnes muligheden for at tilbyde krænkeres behandlingsdomme i de tilfælde, hvor det vurderes relevant, ligesom Red Barnet finder, at beskrivelsen af indsatsen over for ofrene bør suppleres med social- og behandlingsmæssig bistand til børn med henblik på, at de kan overvinde følgerne af overgrebene.

For så vidt angår forslagets artikel 5, stk. 2, 3 og 4, anfører Red Barnet, at man gerne ser, at maksimumstraffen på dette område bliver fastsat til fængsel indtil 10 år. Red Barnet anfører endvidere, at man gerne ser, at det anses som en skærpende omstændighed, hvis overgrebet har fundet sted mod et barn på under 12 år. Herudover vurderer Red Barnet det som meget vigtigt, at fysiske personer, der er dømt for seksuelle overgreb og strafbare forhold i forbindelse med børnepornografi, kan forbydes midlertidigt eller permanent at udøve aktiviteter, der indebærer tilsyn eller andet ansvar for børn. Red Barnet ønsker derfor en stærkere formulering i artikel 5, stk. 5, helst formuleringen "træffer de nødvendige foranstaltninger.", eller subsidiært "vil arbejde for at ..".

For så vidt angår artikel 8 og 9 støtter Red Barnet, at der skabes klarhed om kompetence og samarbejde medlemsstaterne imellem, ligesom Red Barnet finder det vigtigt, at ofre for de af forslaget til rammeafgørelse omfattede lovovertrædelser sikres retsbeskyttelse og forsvarlig behandling under retssagen. Ligeledes finder Red Barnet det væsentligt, at strafferetlige undersøgelser og retsprocedurer ikke påfører børnene yderligere overlast.

Red Barnet tilkendegiver, at man finder den nuværende retspraksis i Danmark, hvor krænkeren har mulighed for f.eks. via monitor at overvære videoafhøring og gennem advokaten at stille spørgsmål til ofret, stærkt kritisabel.

Endelig finder Red Barnet det meget vigtigt, at der udvikles et samarbejde mellem det retslige system (og dette systems behov for undersøgelser og procedurer) og det sociale og/eller behandlingsmæssige system (som hjælper ofret behandlingsmæssigt og terapeutisk) om tilrettelæggelsen af og sammenhængen mellem både undersøgelser, støtte og behandling.

Børnerådet anfører, at man ikke har taget konkret stilling til de forslag om strafferammeudvidelser, der indgår i forslaget til rammeafgørelsen, idet en vurdering heraf findes at ligge uden for Rådets sagsområde. Rådet anfører, at man om strafferammer generelt i "Forslag til en national strategi mod seksuelt misbrug af børn" har bemærket, at Rådet ikke anser øget straf for seksuelle overgreb for nogen farbar vej, al den stund rammen i Danmark for de groveste overgreb allerede principielt er op til 15 års fængsel.

Børnerådet anfører endvidere, at seksuelle overgreb mod børn i domspraksis straffes med ca. 3½ års fængsel, og at opfordringer til at udvide rammen derfor antager mere symbolsk end konkret karakter. Hertil kommer efter Rådets opfattelse en almen tvivl om straffens anvendelighed i et forebyggelsesmæssigt lys.

Børnerådet tilkendegiver, at man er bekendt med, at der i disse år foregår en internationalisering af forholdene i forbindelse med seksuelle overgreb mod børn på en række områder som f.eks. børnepornografi på Internettet og handel med børn over landegrænserne. På denne baggrund kan Rådet tilslutte sig det synspunkt, at en tilsvarende indbyrdes tilnærmelse af retsreglerne samt et udvidet samarbejde landene imellem vil fremme mulighederne for at forebygge og strafforfølge forbrydelser som de nævnte. Børnerådet påpeger, at disse tilnærmelser skal tjene til barnets bedste. Rådet henviser i den forbindelse til FN-konventionen om barnets rettigheder.

Det er Børnerådets opfattelse, at den danske lovgivning på området gennem de senere år er blevet ajourført og passende afstemt i forhold til den nuværende situation og de problemer, der gør sig gældende i Danmark, dog med visse centrale undtagelser. Børnerådet peger på, at der er indført nye bestemmelser om forbud mod anvendelse af pornomodeller under 18, om besiddelse af børnepornografi og om IT-efterforskning, som Rådet har tilsluttet sig.

For så vidt angår forslaget til rammeafgørelses artikel 1 kan Rådet tilslutte sig forslaget om at definere et barn som "enhver person under 18 år". Rådet anfører, at der herved fremmes en enhedsterminologi, som også dansk ret stadig savner, jf. eksempelvis omtalen af børn i straffelovens § 235. Rådet tilslutter sig endvidere forslagets definition af udtrykket "børnepornografi" som pornografisk materiale, der vis uelt afbilder et barn involveret i seksuelt eksplicit adfærd.

For så vidt angår artikel 2, er det Rådets opfattelse at den beskyttede personkreds i forbindelse med pornografi bør omfatte børn og unge i alderen 15-17 år. Rådet finder forslagets overvejelser om unges seksualliv helt korrekte. Selvom børn under 18 har opnået en modenhed, der gør dem i stand til at træffe kvalificeret beslutning om at deltage i seksuelle aktiviteter, bør afbildninger heraf efter Rådets opfattelse ikke finde sted.

Rådet anfører, at man i forbindelse med ændringen af straffeloven i 1999 med henblik på at forbyde anvendelsen af børn som pornomodeller har støttet den opfattelse, at strafansvaret efter § 235 ikke bør udstrækkes til at omfatte personer, der efterfølgende befatter sig med materiale, der i henhold til § 230 er ulovligt optaget, det vil sige afbilder personer mellem 15 og 17 år. Det tilgrundliggende synspunkt er, at der derved vil kunne opstå væsentlige afgrænsningsproblemer mellem ulovlig børnepornografi og lovlig voksenpornografi. Rådet har dog samtidig understreget betydningen af, at der ikke i praksis iagttages nogen absolut øvre grænse på 15 år for anvendelsen af § 235. Herved kan også sent udviklede børn i alderen over 15 opnå den nødvendige beskyttelse i kraft af § 235. Med denne forudsætning in mente kan Rådet ikke tilslutte sig forslagets forslag om kriminalisering af personer, der alene er i besiddelse af materiale, hvor 15-17-årige medvirker.

For så vidt angår artikel 3, er det Rådets opfattelse, at børnepornografiske afbildninger, uanset deres relation til virkelige hændelser, i sig selv kan anspore til yderligere forbrydelser mod børn. Rådet har derfor også tidligere anbefalet, at fiktive pornografiske fremstillinger af børn omfattes af forbud. Rådet kan derfor støtte, at også denne form for fremstillinger kriminaliseres.

Herudover finder Rådet, at seksuelle krænkerer så vidt muligt skal forhindres i at opnå beskæftigelse, der omfatter kontakt med børn. Rådet har derfor bl.a. støttet ny lovgivning vedrørende registrering af dømte krænkerer, der muliggør en effektiv kontrol fra arbejdsgiver- og organisationsside. Rådet kan tilslutte sig kravet i forslagets artikel 5, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne skal overveje at forbyde dømte personer at udøve aktiviteter, der indebærer tilsyn med børn.

Børnerådet tilslutter sig endvidere intentionerne bag artikel 9, hvorefter man søger at fremme retsregler, herunder fremgangsmåder under efterforskning og afvikling af straffesager, der støtter børns retssikkerhed, selvrespekt og værdighed i sager om seksuelt misbrug. Rådet anfører, at man har problematiseret den bekymrende udvikling, der er sket i dansk ret, siden Højesteret i to kendelser i marts 2000 har givet sigtede/mistænkte ret til at være tilstede i monitorrummet under videoafhøring af børn i sådanne sager. Rådet betragter denne udvikling i straffeprocessen som en forringelse af børns retsstilling, og Rådet henleder opmærksomheden på den indlysende fare for yderligere traumatisering af barnet, der opstår, når barnet opdager eller bliver gjort bekendt med, at krænkeren umiddelbart overværer afhøringen, og eventuelt befinder sig i et tilgængeligt lokale.

Børnerådet finder, at forslagets artikel 9 på denne baggrund ved en uændret vedtagelse vil kræve lovændringer, og opfordrer Justitsministeriet til iagttage og overveje tekst og intention i artikel 9 nøje. Rådet tilkendegiver endelig, at Rådet samt andre organisationer finder dette område særdeles væsentligt, og at man i øjeblikket samarbejder med henblik på at udvikle bedre metoder til at inddrage børns oplevelser og udsagn i behandlingen af disse sager.

- Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget til rammeafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Forpligtelsen i rammeafgørelsens artikel 2, litra c), ii), til at kriminalisere inddragelse af et barn i seksuel adfærd i tilfælde, hvor der gives penge eller andre former for godtgørelser som modydelse for seksuelle tjenester, anses efter straffeloven som udgangspunkt alene for opfyldt i tilfælde, hvor barnet ernærer sig helt eller delvist ved prostitution, jf. straffelovens § 223 a.

Fra dansk side har man til hensigt at afgive en erklæring til Rådets mødeprotokol, hvoraf det fremgår, at Danmark fortolker artikel 2, litra c), ii), i overensstemmelse med straffelovens § 223 a, hvorefter det er strafbart som kunde at have samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje med en person under 18 år, der helt eller delvist ernærer sig ved prostitution.

På denne baggrund er det vurderingen, at artikel 2 i forslaget til rammeafgørelse ikke vil kræve lovændringer.

Forslaget til rammeafgørelse forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere bl.a. produktion, udbredelse, transmission, salg, modtagelse og besiddelse af børnepornografi. Ved børnepornografi forstås ifølge definitionen i forslaget til rammeafgørelse pornografisk materiale, der visuelt afbilder et barn, der er involveret i seksuelt eksplicit adfærd. Ved udtrykket "et barn" forstås som ovenfor nævnt enhver person under 18 år, og udtrykket "seksuelt eksplicit adfærd" omfatter tillige "pirrende fremstilling af kønsorganer eller pubesområde." Udtrykket "børnepornografi" omfatter endvidere billeder af et barn, uanset om den afbildede situation er virkelig eller ej samt afbildninger af personer, der fremstår som børn.

Straffelovens § 235 er begrænset til fotografier, film og lignende, hvorimod f.eks. tegninger og computergenererede billeder, som ikke afbilder et virkeligt samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje, falder uden for bestemmelsen. Fiktiv børnepornografi er således ikke strafbar efter dansk ret.

Forslaget til rammeafgørelse nødvendiggør således ændring af straffelovens § 235 på dette punkt.

Når bortses herfra må forpligtelsen til at kriminalisere forsætlig produktion, distribution, transmission, salg og udbredelse af børnepornografisk materiale som udgangspunkt anses for opfyldt ved straffelovens § 230 og § 235.

Imidlertid omfatter straffelovens § 230 alene optagelse af utugtige fotografier, film eller lignende, der sker med forsæt til at sælge eller på anden måde at udbrede materialet.

Endvidere omfatter hverken straffelovens § 230 eller § 235 den - der uden forudgående medvirken - efter optagelserne har fundet sted befatter sig med pornografisk materiale, hvor 15-17-årige medvirker (f.eks. ved at videresælge eller på anden måde videreudbrede sådant materiale eller at besidde materialet med forsæt hertil).

Straffelovens § 230 omfatter således alene optagelse af utugtige fotografier film eller lignende af personer under 18 år, der sker med forsæt til salg eller anden udbredelse af materialet, og straffelovens § 235 omfatter som udgangspunkt alene utugtige fotografier, film eller lignende af børn.

Efter forarbejderne til straffelovens § 235 omfatter udtrykket "børn" personer, hvis fysiske udviklingstrin svarer til aldersgruppen under 15 år. Der kan her lægges vægt på, om den pågældendes pubertet endnu ikke er eller kun lige synes at være begyndt. Dermed anvendes i dansk ret et fleksibelt alderskriterium, hvorefter strafbarheden afhænger af en vurdering af barnets fysiske udviklingstrin, således som det fremtræder på billedet. Dette indebærer, at personer mellem 15 og 18 år som udgangspunkt ikke anses for omfattet af straffelovens § 235 om børnepornografi.

Endvidere er det efter straffelovens § 235, stk. 2, om besiddelse af børnepornografi alene besiddelse af visse grovere former for børnepornografi, der er kriminaliseret. Besiddelse af fremstillinger af f.eks. "pirrende fremvisning af kønsorganer eller pubesområde" kan således ikke i sig selv anses for kriminaliseret ved straffelovens § 235, stk. 2.

Artikel 3 i forslaget til rammeafgørelse vil således ved en uændret vedtagelse nødvendiggøre lovændringer.

Endvidere skønnes en gennemførelse af sanktionsbestemmelsen i rammeafgørelsens artikel 5 i sin nuværende udformning at give anledning til lovændringer.

I det omfang lovforslag nr. L 118 om forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.) vedtages, vil alene artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, litra b), give anledning til lovændringer, idet rekrut tæring af børn til frivillig deltagelse i pornografiske optrædender, der ikke omfatter kønslig omgængelse, straffes med bøde, ligesom det må antages, at et medvirkensansvar alene vil kunne gøres gældende over for personer, der producerer børnepornografi.

Herudover vil en gennemførelse af rammeafgørelsens artikel 8, stk. 6, i dens nuværende udformning give anledning til lovændringer, idet straffelovens § 223 a ikke er omfattet af den særlige forældelsesregel i straffelovens § 94, stk. 4.

Forslaget til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

• Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Forslaget til rammeafgørelse er tillige med et grundnotat om sagen oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 17. maj 2001 og den 22. maj 2001.

Forslaget har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering for ud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001. Et aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg 14. september 2001. *Herudover har forslaget har været forelagt for udvalgene til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. oktober 2001. Et aktuelt notat blev oversendt til Folketingets partier den 29. november 2001. Et aktuelt notat blev efterfølgende oversendt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 4. og den 10. december 2001.*

Vedrørende: Rammeafgørelse om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. - 29. maj 1998 blev der afholdt en åben debat om organiseret kriminalitet, hvorunder den danske justitsminister præsenterede et dansk initiativ med henblik på en fælles EU-indsats til bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet.

Det danske initiativ var beskrevet i en note fra den danske delegation. Det fremgik heraf, at der skulle fokuseres på indførelse af strafferetlige bestemmelser og bestemmelser om udbyttekonfiskation i alle medlemslandene, effektive regler om straffekompetence, effektiv efterforskning og tættere samarbejde samt udvidelse af Europols mandat til også at omfatte alvorlig miljøkriminalitet.

I konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i Cardiff den 15. - 16. juni 1998 blev Rådet opfordret til at overveje et tættere samarbejde og fælles miljøforanstaltninger i form af effektive strafferetlige bestemmelser og håndhævelse heraf i de enkelte medlemslande.

Fra dansk side er der efterfølgende udarbejdet et forslag til fælles aktion om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet, der efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 er blevet genfremsat som et forslag til rammeafgørelse. Herudover er der fra dansk side blevet udarbejdet en note om udvidelse af Europols mandat til også at omfatte miljøkriminalitet.

Af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 fremgår det, at bekæmpelse af miljøkriminalitet er et af de områder, der bør fokuseres på som led i det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 fastlagde Rådet de politiske retningslinier for de videre forhandlinger om forslaget, herunder slog Rådet fast, at arbejdet med et strafferetligt instrument om bekæmpelse af miljøkriminalitet skulle forsætte på grundlag af Europarådets konvention om samme emne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 15.- 16. marts 2001 nåede Rådet til foreløbig politisk enighed om forslaget til rammeafgørelse, idet Rådet dog fastslog, man skulle drøfte behovet for eventuelt at supplere forslaget til rammeafgørelse, og at denne drøftelse skulle ske på grundlag af et direktivforslag om strafferetlig beskyttelse af miljøet som Kommissionen havde fremsat den 13. marts 2001.

Forslaget til rammeafgørelse om strafferetlig beskyttelse af miljøet er nu revideret i lyset af Kommissionens direktivforslag og forventes forelagt for Rådet med henblik på vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25.- 26. april 2002.

1. Indhold

Retsgrundlaget for forslaget til rammeafgørelse er TEU artikel 31, jf. artikel 34.

Artikel 1 i forslaget til rammeafgørelse indeholder definitioner af udtrykkene "ulovlig", "vand" og "juridisk person".

Efter artikel 2 i forslaget til rammeafgørelse forpligtes medlemslandene til at sikre at forsætlig udledning, emission eller tilførsel af et kvantum stoffer eller af ioniserende stråling i luft, jord eller vand, der forårsager dødsfald eller alvorlig personskade, er strafbar.

Herudover forpligtes medlemslandene til at kriminalisere

- ulovlig udledning, emission eller tilførsel af et kvantum stoffer eller af ioniserende stråling i luft, jord eller vand, der forårsager eller kan forårsage vedvarende eller væsentlig forringelse heraf eller dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på fredede monumenter eller andre fredede genstande samt på planter, dyr eller ejendom,
- ulovlig bortskaffelse, behandling, oplagring, transport, eksport eller import af affald, *herunder farligt affald*, der forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller forårsage betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet samt på planter eller dyr,
- ulovlig drift af et fabriksanlæg, hvor der udføres en farlig aktivitet, hvis denne aktivitet – *uden for fabriksanlægget* - forårsager dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet, samt på planter eller dyr,
- ulovlig fremstilling, behandling, oplagring, anvendelse, transport, eksport eller import af nukleart materiale eller andre farlige radioaktive stoffer, der forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet samt på planter eller dyr,
- *ulovlig besiddelse, indfangning eller indsamling, beskadigelse, drab af eller handel med beskyttede vilde dyr og plantearter eller dele heraf, i det mindste hvis de efter national ret anses for truede,*
- ulovlig handel med stoffer, der nedbryder ozonlaget,

når disse handlinger begås forsætligt.

Efter artikel 3 i rammeafgørelsen forpligtes medlemslandene til at sikre, at de i artikel 2 nævnte lovovertrædelser som minimum tillige kan straffes, når de begås ved grov uagtsomhed, mens det af artikel 4 fremgår, at også forsøg på og medvirken til de i artikel 2 nævnte handlinger skal være strafbart.

I artikel 5 fastslås bl.a., at overtrædelse af bestemmelserne i artiklerne 2 og 3 skal kunne straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og som har afskrækkende virkning, herunder – i det mindste i de groveste tilfælde – straf i form af frihedsberøvelse, som kan medføre udlevering.

Forslagets artikel 6 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang lovovertrædelsen er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, med henblik på at skaffe den juridiske person vinding.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge forslagets artikel 7 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om straffemyndighed. Efter bestemmelsen forpligtes hvert medlemsland til at have straffemyndighed, når handlingen er begået helt eller delvist på det pågældende medlemslands område, uanset om virkningerne af overtrædelsen gør sig gældende et andet sted end på medlemslandets territorium.

Herudover forpligtes medlemslandene til at have straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået på skibe eller luftfartøjer, der fører det pågældende medlemslands flag.

Endelig kan medlemslandene vælge endvidere at have straffemyndighed, hvis lovovertrædelsen er begået på vegne af en juridisk person, der har hjemsted på det pågældende medlemslands territorium eller hvis lovovertrædelsen er begået af en person, der er statsborger i det pågældende medlemsland, hvis lovovertrædelsen er strafbar, der hvor den er begået, eller hvis det sted, hvor den er begået ikke er omfattet af nogen stedlig jurisdiktion.

I artikel 9 fastsættes bestemmelser, hvorefter et medlemsland, som i henhold til national ret ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger, for at fastlægge straffemyndighed med hensyn til de i artiklerne 2 og 3 nævnte handlinger, når disse begås af medlemslandets egne statsborgere uden for dens område.

Endelig indeholder artikel 10 bestemmelser, hvorefter medlemslandene senest to år efter vedtagelsen af rammeafgørelsen skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgørelsen i national ret, mens det i artikel 11 fastslås, at rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

• Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har den 7. juli 2000 afgivet udtalelse vedrørende forslaget til rammeafgørelse. Europa-Parlamentet har i den forbindelse fremsat en række ændringsforslag og i øvrigt støttet forslaget til rammeafgørelse.

Henset til, at forslaget til rammeafgørelse på en række områder er væsentligt ændret i forhold til det forslag, der dannede grundlag for Europa-Parlamentets oprindelige udtalelse, er Europa-Parlamentet blevet anmodet om en fornyet udtalelse om rammeafgørelsen. Europa-Parlamentets udtalelse forventes at forelægges inden rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.- 26. april 2002.

• Høring

Med henblik på at drøfte udmøntningen af det danske initiativ om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet afholdt Justitsministeriet den 26. november 1998 et møde med repræsentanter for Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen.

De deltagende myndigheder havde efterfølgende lejlighed til at fremkomme med skriftlige bemærkninger.

Herudover har Skov- og Naturstyrelsen samt Miljøstyrelsen løbende udtalt sig om, hvorvidt forslaget til rammeafgørelse skønnes at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

• Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Forslaget til rammeafgørelse har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde, direktivforslaget har været drøftet i Specialudvalget for miljø og det principielle spørgsmål om, hvorvidt der inden for Traktaten om De Europæiske Fællesskaber er mulighed for at pålægge medlemsstaterne at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af fælles sskabsretten har været forelagt Juridisk Specialudvalg.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget til rammeafgørelse skønnes at være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Forslaget til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget til rammeafgørelse skønnes endvidere ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Et notat om udmøntningen af det danske initiativ om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet bilagt det daværende forslag til en fælles aktion om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet blev den 21. januar 1999 oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Endvidere er forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af alvorlig miljøkriminalitet den 23. september 1999 oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Herudover blev sagen forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000. Aktuell notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 15. september 2000.

Endelig blev sagen forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.- 16. marts 2001. Aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 1. marts 2001.

Vedrørende: Rammeafgørelse om bekæmpelse af handel med narkotika.

Nyt notat.

1. Baggrund

Ved meddelelse af 23. maj 2001 (Kom (2001) 259) har Kommissionen fremsat forslag til en rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel.

Forslaget er fremsat på baggrund af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004) som blev godkendt på mødet i Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira i juni måned 2000.

Behovet for tiltag med henblik på bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika er i øvrigt understreget i såvel Wien-handlingsplanen fra 1998 for gennemførelsen af Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999.

Forud for forslagens udarbejdelse har Kommissionen gennemført en spørgeskemaundersøgelse af definitioner og sanktioner i forbindelse med narkotikahandel i medlemslandene. Forslaget er udformet på baggrund af de ved undersøgelsen indsamlede oplysninger.

Formålet med forslaget er en indbyrdes tilnærmelse af de strafferetlige regler i medlemslandene, således at ulovlig handel med narkotika i alle medlemslande straffes med sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning

Forslaget til rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på, at Rådet når til politisk enighed om rammeafgørelsen i sin helhed.

- **Indhold**

Forslaget til rammeafgårelsen er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b).

Artikel 1 indeholder definitioner af begreberne "narkotika", "prækursorer", og "juridisk person".

Ved "narkotika" forstås ethvert stof, der er omfattet af FN-konventionerne fra 1961 og 1971 om henholdsvis narkotiske midler og psykotrope stoffer, samt de stoffer, der undergives kontrolforanstaltninger i medfør af den fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika.

Ved "prækursorer" forstås ethvert stof fastlagt i fællesskabslovgivningen, som gennemfører forpligtelserne i artikel 12 i FN-konventionen fra 1988 om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

For så vidt angår "juridisk person" henvises til national ret, således at der ved begrebet forstås enhver enhed, der i national ret har status af juridisk person, dog ikke stater, offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser og offentligretlige internationale organisationer.

Efter artikel 2, stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne kriminalisere forsætlig uretmæssig produktion, fremstilling, vinding, tilberedning, tilbud, udbud til salg, levering på hvilke som helst betingelser, mæglervirksomhed, transitforsendelse, transport, import eller eksport af narkotika.

Efter artikel 2, stk. 1, litra b), skal medlemsstaterne kriminalisere forsætlig, uretmæssig dyrkning af opiumsvalmue, kokabusk eller hampeplante med henblik på fremstilling af narkotika.

Efter artikel 2, stk. 1, litra c), skal medlemsstaterne kriminalisere forsætlig, uretmæssig besiddelse eller køb af narkotika med henblik på de i litra a) anførte former for virksomhed.

Efter artikel 2, stk. 1, litra d), skal medlemsstaterne kriminalisere forsætlig, uretmæssig produktion, fremstilling, tilberedning, tilbud, udbud til salg, levering på hvilke som helst betingelser, mæglervirksomhed, transitforsendelse, transport, import eller eksport af prækursorer, når gerningsmanden ved, at de skal anvendes i forbindelse med eller til ulovlig produktion eller fremstilling af narkotika.

Efter artikel 2, stk. 2, medtages handlingerne i stk. 1 ikke i rammeafgårelsens anvendelses-område, hvis de er begået af gerningsmanden udelukkende med henblik på dennes personlige forbrug som defineret i henhold til national lov.

Artikel 3, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til kriminalisere medvirken til og forsøg på de i artikel 2 omhandlede lovovertrædelser.

Efter artikel 3, stk. 2, kan en medlemsstat lade strafansvar bortfalde ved forsøg på at tilbyde eller tilberede narkotika som omhandlet i artikel 2, litra a), samt ved forsøg på at besidde narkotika som omhandlet i artikel 2, litra c).

Artikel 4, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de i artikel 2 og 3 opregnede lovovertrædelser straffes med effektive, proportionale og afskrækkende sanktioner, der som minimum har en strafferamme på fængsel indtil 1 år.

Artikel 4, stk. 2, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de i artikel 2 opregnede lovovertrædelser med undtagelse af prækursorer straffes med sanktioner, der som minimum har en strafferamme på fængsel indtil 5 år, når en række omstændigheder foreligger. Det drejer sig om tilfælde hvor:

- lovovertrædelserne involverer en stor mængde narkotika,
- lovovertrædelserne involverer særligt sundhedsskadelige stoffer som heroin og kokain, eller
- lovovertrædelserne medfører sundhedsfare for et større antal personer eller medfører narkotikaforbrugers død.

Efter artikel 4, stk. 3, forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at lovovertrædelserne omfattet af § 4, stk. 2, straffes med sanktioner, der som minimum har en strafferamme på fængsel indtil 10 år, når lovovertrædelserne er begået indenfor rammerne af en kriminel organisation.

Artikel 4, stk. 5, fastsætter regler om konfiskation, mens artikel 4, stk. 6, indeholder en fakultativ bestemmelse om bødestrafte.

Efter artikel 5 pålægges medlemsstaterne at sikre, at de nationale domstole ved strafudmålingen i forbindelse med for handlinger omfattet af artikel 2 og 3 kan skærpe straffen, når en række omstændigheder foreligger. Det drejer sig om tilfælde, hvor

- gerningsmanden har indtaget en vigtig rolle i forbindelse med tilrettelæggelsen af narkotikahandlen,
- der ved lovovertrædelsen har været anvendt vold eller våben,
- mindreårige eller personer, der ikke handler af egen fri vilje, er involveret i lovovertrædelsen,
- lovovertrædelsen har fundet sted i eller i umiddelbar nærhed af skoler, ungdomsklubber og fritidshjem for unge mennesker, strafinstitutioner eller behandlings- og rehabiliteringscentre for narkomaner,
- gerningsmanden beklæder et offentligt embede eller en betroet stilling, og den pågældende har udnyttet sin stilling til at begå lovovertrædelsen, eller
- det er bevist, at gerningsmanden tidligere er dømt i et EU-land for en eller flere lignende lovovertrædelser.

Artikel 6 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at det kan anses som en formildende omstændighed, hvis gerningsmanden har ydet bistand til opklaringen af sagen eller i øvrigt har medvirket til afdække organiseret, ulovlig narkotikahandel.

Artikel 7 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres strafferetligt ansvarlige med hensyn

til de handlinger, der er omfattet af forslaget, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Efter forslagets artikel 8 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionelle og virker afskrækkende, herunder bødestraf eller andre sanktioner, som f.eks. udelukkelse fra skattemæssige fordele og offentlige ydelser og tilskud samt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Artikel 9 indeholder regler om straffekompetence.

Efter artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at de har straffekompetence i forhold til ulovlig narkotikahandel, når der er tale om forhold, der begås på den pågældende medlemsstats territorium, på et skib, der fører medlemsstatens flag, på et luftfartøj, der er indregistreret i medlemsstaten, eller af personer, der har statsborgerskab - eller for juridiske personers vedkommende hjemsted - i den pågældende medlemsstat.

Artikel 9, stk. 2, forpligter medlemsstaterne til at samarbejde med hinanden med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der skal foretage retsforfølgning i tilfælde, hvor flere medlemsstater måtte have strafmyndighed.

Efter artikel 9, stk. 3, er medlemsstaterne forpligtede til at etablere straffemyndighed i de tilfælde, hvor en anmodning om udlevering i forbindelse med de af rammeafgørelsen omfattede handlinger afslås.

Artikel 10 forpligter medlemsstaterne sig til at koordinere deres indsats i de tilfælde, hvor flere medlemsstater har kompetence til at pådømme en lovovertrædelse.

Ifølge artikel 11 skal medlemsstaterne senest den 30. juni 2003 have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen. Medlemslandene skal i forbindelse hermed straks meddele Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet teksten til de bestemmelser, der gennemfører rammeafgørelsen i national ret.

I forlængelse heraf forpligtes medlemslandene til første gang senest den 31. december 2006 og derefter hvert femte år at forelægge Kommissionen en sammenfattende rapport om gennemførelsen af rammeafgørelsen. Kommissionen udarbejder herefter en evalueringsrapport om medlemslandenes gennemførelse af rammeafgørelsen.

Efter forslaget artikel 12 træder rammeafgørelsen i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Europaparlamentet

Forslaget til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet en udtalelse.

• Høring

Forslaget til rammeafgørelse er sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Sundhedsministeriet, Socialministeriet, Politidirektøren i København, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Roskilde.

• Subsidiaritetsprincippet

Forslaget til rammeafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

De i artikel 2, stk. 1, opregnede handlinger må efter omstændighederne allerede i dag anses som strafbare efter dansk ret i medfør af § 1, stk. 2, i lov om euforiserende stoffer, jf. til dels straffelovens § 23 om medvirken.

Medlemsstaterne er efter artikel 4, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelse forpligtet til som minimum at fastsætte en strafferamme på fængsel indtil 1 år for overtrædelse af rammeafgørelsens handlinger.

Efter § 3, stk. 1, i lov om euforiserende stoffer straffes overtrædelser af lov om euforiserende stoffer med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

På den baggrund er det vurderingen, at artikel 4, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelse ikke vil kræve lovændringer.

Medlemsstaterne er efter § 4, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse forpligtet til som minimum at fastsætte en strafferamme på fængsel indtil 5 år, når lovovertrædelserne omfatter en række skærpene forhold.

Efter straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., straffes den, der i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer under særligt skærpene omstændigheder overdrager euforiserende stoffer med fængsel indtil 6 år. Efter § straffelovens § 191, stk. 2, straffes på samme måde den, der i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer indfører, udfører, køber, udleverer, modtager, fremstiller, forarbejder eller besidder sådanne stoffer med fortsæt til at overdrage dem.

Det følger af forarbejderne til straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., at udtrykket "særligt skærpene omstændigheder" vil omfatte tilfælde, hvor der er sket udbredelse af specielt farlige stoffer som heroin, selvom der kun er tale om små mængder. Det må ligeledes antages, at udbredelse af store mængder stoffer må anses som en særligt skærpene omstændighed.

På den baggrund er det den umiddelbare vurdering, at artikel 4, stk. 2, litra a) og b), ikke vil give anledning til lovændringer.

Derimod skønnes det umiddelbart, at en gennemførelse af rammeafgørelsens artikel 4, stk. 2, litra c), og artikel 4, stk. 3, i dens nuværende udformning vil give anledning til lovændringer, idet det efter straffelovens § 191 ikke i sig selv anses for en skærpene omstændighed, at lovovertrædelsen medfører narkotikaforbrugerens død, eller at handlingen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation.

Artikel 5 om skærpene omstændigheder indeholder alene en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at domstolene i forbindelse med den konkrete strafudmåling og inden for de relevante strafferamme har mulighed for at anses de opregnede omstændigheder for at være skærpene.

Under henvisning til straffelovens § 80 må det antages, at de i artikel 5 opregnede forhold efter omstændighederne vil kunne anses for skærpene i forbindelse med straffastsættelsen, og bestemmelsen synes derfor ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Artikel 6 om formildende omstændigheder må anses som opfyldt i dansk ret i kraft af straffelovens §§ 80 og 84.

Der kan efter straffelovens § 306 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af straffeloven. Lov om euforiserende stoffer indeholder derimod ikke en bestemmelse om strafansvar for juridiske personer. På den baggrund er det vurderingen, at en gennemførelse af artikel 7 om strafansvar for juridiske personer i dens nuværende formulering vil nødvendiggøre lovændringer af lov om euforiserende stoffer.

Efter straffelovens § 8, nr. 5, hører handlinger, der foretages i udlandet under dansk straffemyndighed, når handlingen er omfattet af en mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning. Det må antages, at bestemmelsen ikke blot omfatter tilfælde, hvor den konventionsmæssige jurisdiktion er formuleret som en pligt til at foretage retsforfølgning, men også tilfælde, hvor er for muleret som en pligt til at have straffemyndighed.

Det er på denne baggrund vurderingen, at en opfyldelse af de jurisdiktionspligter, der er indeholdt i den foreslåede bestemmelse i artikel 9 ikke vil nødvendiggøre lovændringer.

Forslaget til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

• Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Forslaget til rammeafgørelse er tillige med et grundnotat om sagen oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 5. april 2002.

Vedrørende: Rådsbeslutning om oprettelse af et kontaktnetværk vedrørende krigsforbrydelser.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Holland fremsendte i december måned 2001 et forslag til en Rådsbeslutning om oprettelse af et europæisk net af nationale kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

Forslaget er fremsat med hjemmel i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union, særligt artikel 31 og 34, stk. 2, litra c).

Formålet med forslaget er at sikre en effektiv efterforskning af krigsforbrydelser m.v. gennem et nærmere samarbejde mellem de involverede myndigheder, som fremmes hvis medlemsstaterne åbner mulighed for direkte kommunikation mellem centrale, specialiserede kontaktpunkter.

Forslaget til rådsbeslutning forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25. - 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

1. Indhold.

Forslaget til rådsafgørelse forpligter medlemsstaterne til at udpege kontaktpunkter til udveksling af oplysninger vedrørende efterforskning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, således som disse forbrydelser er defineret i Rom-Statutten for Den Internationale Straffedomstol.

For så vidt angår kontaktpunkternes nærmere virke, følger det af forslagets artikel 2, at kontaktpunkterne skal have til opgave efter anmodning og i overensstemmelse med relevante internationale instrumenter at udveksle oplysninger, som må antages at være af relevans for efterforskningen eller retsforfølgningen af de pågældende forbrydelser, eller som vil kunne skabe grundlag for samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder. Endvidere skal kontaktpunkterne spontant kunne udveksle oplysninger i overensstemmelse med national ret.

Efter artikel 3 skal rådsbeslutningen være gennemført inden et år efter beslutningens ikrafttræden. Rådsbeslutningen træder efter artikel 4 i kraft ved sin vedtagelse.

1. Europa-parlamentet.

Forslaget til rådsbeslutning har været forelagt Europa-Parlamentet, der forventes at afgive udtalelse inden rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil beskyttelse) den 25.-26. april 2002.

1. Høring.

Forslaget har ikke været sendt i høring.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Forslaget til rådsbeslutning har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelse for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg eller Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Rådsafgørelse om fastlæggelse af de Schengen-relevante bestemmelser i EU's udleveringskonventioner.<DOCUMENT_START>

Nyt notat

1. Baggrund.

Rådet vedtog den 10. marts 1995 på grundlag af den daværende artikel K.3 i Traktaten om den Europæiske Union konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union (1995-konventionen). Endvidere vedtog Rådet den 27. september 1996 ligeledes på grundlag af den daværende artikel K.3 i Traktaten om den Europæiske Union konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (1996-konventionen). Formålet med den sidstnævnte konvention er navnlig at supplere bestemmelserne og lette anvendelsen af Schengen-konventionen.

De to EU-udleveringskonventioner er endnu ikke trådt i kraft, men konventionerne anvendes allerede mellem visse medlemsstater, der har ratificeret konventionerne. Danmark ratificerede de to konventioner henholdsvis den 19. november 1996 og den 17. september 1997.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union.

For at sikre Norges og Islands fortsatte deltagelse i Schengen-samarbejdet efter integrationen i Den Europæiske Union har Rådet indgået en aftale med disse lande om deres associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne. Aftalen er for Rådets vedkommende godkendt ved Rådets afgørelse af 17. maj 1999.

Efter artikel 2, stk. 1, i associeringsaftalen gennemfører og anvender Norge og Island de bestemmelser i Schengen-reglerne, der er opført i bilag A til aftalen. Alle relevante bestemmelser i Schengen-konventionens kapitel 4 (artiklerne 59 – 66) om udlevering er indeholdt i dette bilag. Disse bestemmelser har derfor fundet anvendelse i forhold til Norge og Island siden den 25. marts 2001, hvor de nordiske lande indtrådte i det praktiske Schengen-samarbejde.

I henhold til artikel 2, stk. 3, i associeringsaftalen accepterer, gennemfører og anvender Norge og Island de retsakter og foranstaltninger, som EU har vedtaget med henblik på at ændre og udbygge de i bilag A nævnte bestemmelser, og som procedurerne i associeringsaftalen har været gældende for.

Spørgsmålet om, hvorvidt en retsakt eller en foranstaltning vedtages med henblik på at udbygge Schengen-reglerne, afgøres af EU-landene.

De to EU-udleveringskonventioner indeholder bestemmelser, der ændrer eller udbygger bestemmelserne i kapitel 4 i Schengen-konventionen. Disse konventioner blev imidlertid vedtaget af Rådet inden associeringsaftalen. Derfor kunne de procedurer, der er fastlagt i associeringsaftalen, ikke anvendes i denne forbindelse.

Resultatet er, at Schengen-konventionens bestemmelser om udlevering finder anvendelse i forhold til Norge og Island, hvorimod de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der udgør en udvikling af Schengen-konventionens bestemmelser om udlevering, ikke finder anvendelse i forhold til de to lande.

Det tidligere svenske formandskab har på denne baggrund under henvisning artikel 31, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra c), fremsat et forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelsen af de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der antages at udgøre en videreudvikling af Schengen-reglerne med henblik på, at disse bestemmelser kan finde anvendelse for så vidt angår Norge og Island.

Forslaget foreslås forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 med henblik på vedtagelse.

1. **Indhold.**

Artikel 1 i forslaget fastlægger, at 1995-konventionen udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne og navnlig af bestemmelsen i Schengen-konventionens artikel 66, der ligeledes fastsætter regler om en forenklet udleveringsprocedure.

Efter artikel 2 udgør artiklerne 2, 6, 8, 9 og 13 i 1996-konventionen en videreudvikling af Schengen-reglerne, herunder navnlig af Schengen-konventionens artikel 61, artikel 62, stk. 1 og 2, artikel 63 og artikel 65.

Artikel 2 i 1996-konventionen, der ifølge forslaget anses for en videreudvikling af artikel 61 i Schengen-konventionen, indebærer, at udlevering skal tillades for forbrydelser, som efter lovgivningen i den begærende stat kan medføre frihedsstraf i mindst 1 år og efter lovgivningen i den anmodede stat frihedsstraf i mindst 6 måneder. Artikel 6 i 1996-konventionen anses ifølge forslaget for en videreudvikling af artikel 63 i Schengen-konventionen og vedrører udlevering for fiskale lovovertrædelser. Endvidere vedrører artikel 8 og artikel 9 i 1996-konventionen, der ifølge forslaget anses for en videreudvikling af artikel 62, stk. 1 og 2, i Schengen-konventionen, henholdsvis udlevering i tilfælde af, at forældelse er indtrådt i den anmodede stat, og nægtelse af udlevering i tilfælde af amnesti. Endelig anses artikel 13 i 1996-konventionen ifølge forslaget for en videreudvikling af artikel 65 i Schengen-konventionen. Bestemmelsen vedrører angivelse af den centrale myndighed, der skal forestå behandlingen af anmodninger om udlevering.

Artikel 3 indeholder bestemmelser om ikrafttræden af 1995-konventionen og de relevante bestemmelser i 1996-konventionen for så vidt angår Norge og Island.

Artikel 4 indebærer, at på ikrafttrædelsesdatoen for 1995-konventionen ophører artikel 66 i Schengen-konventionen med at have virkning, og på ikrafttrædelsesdatoen for 1996-konventionen ophører Schengen-konventionens artikler 61, 62, stk. 1 og 2, 63 og 65 med at have virkning.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om afgørelsens ikrafttræden

Det tilføjes, at Rådet den 10. juli 2001 vedtog en bemyndigelse af formandskabet til at indlede forhandlinger med Norge og Island. Formålet med forhandlingerne er bl.a. at indgå en aftale mellem Den Europæiske Union på den ene side og Norge og Island på den anden side vedrørende Norges og Islands anvendelse af de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der ikke udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne. Hvis forslaget til Rådets afgørelse vedtages, og der samtidig indgås den nævnte aftale med Norge og Island, vil det indebære, at alle bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner finder anvendelse mellem EU-landene og Norge og Island.

1. **Europa-Parlamentet**

Udkastet til Rådets afgørelse har været forelagt for Europa-Parlamentet, der den 13. november 2001 har godkendt udkastet med enkelte ændringsforslag af hovedsagelig sproglig karakter. En række af Europa-Parlamentets ændringsforslag er blevet indarbejdet i det nu foreliggende udkast til Rådets afgørelse.

1. **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

1. **Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

1. Høring.

Udkastet til Rådsafgørelse samt et grundnotat herom er den 25. september 2001 sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitechefen, Politidirektøren i København, Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Politiforbundet i Danmark og Politifuldmægtigforeningen.

Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Den Danske Dommerforening og Det Danske Center for Menneskerettigheder har meddelt, at udkastet ikke giver anledning til bemærkninger, Dommerfuldmægtigforeningen og Advokatrådet har meddelt, man ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger til forslaget. Rigspolitechefen har meddelt, at man ingen politifaglige bemærkninger har til forslaget, mens Foreningen af Politimestre i Danmark, har bemærket, at det fremgår af Justitsministeriets grundnotat, at gennemførelsen af de to EU-udleverings-konventioner ikke berører reglerne i den nordiske udleveringslov, og at vedtagelsen af Rådets afgørelse, hvorefter de to konventioner ligeledes vil finde anvendelse for så vidt angår Norge og Island, ikke vil nødvendiggøre lovændringer i Danmark. På denne baggrund har man ikke bemærkninger til forslaget.

1. Lovgivningsmæssige og Statsfinansielle konsekvenser.

Sagen skønnes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

1. Forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Udkastet til Rådets afgørelse samt et grundnotat herom er sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 6. og den 18. september 2001.

Vedrørende: Forretningsorden for Eurojust

Nyt notat

1. Baggrund.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002 vedtog Rådet en rådsafgørelse om oprettelse af Eurojust. Formålet med Eurojust er at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om efterforskning og retsfølgning af alvorlige lovovertrædelser, der berører to eller flere medlemsstater. Hvert medlemsland udpeger et nationalt medlem af Eurojust. De nationale medlemmer udgør Eurojusts kollegium.

Efter artikel 10 i rådsafgørelsen skal kollegiet enstemmigt vedtage Eurojusts forretningsorden. Forretningsordenen skal godkendes af Rådet. De bestemmelser i forretningsordenen, der vedrører behandling af personoplysninger, kan godkendes særskilt af Rådet, idet disse bestemmelser ligeledes skal forelægges for den fælles kontrolinstans, der oprettes i medfør af artikel 23 i rådsafgørelsen.

Det følger af artikel 43 i rådsafgørelsen, at afgørelsen har virkning fra dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende, og at den midlertidige Eurojust-enhed, der blev etableret ved Rådets afgørelse af 14. december 2000, fra denne dato ophører med at eksistere. Rådsafgørelsen om oprettelse af Eurojust blev offentliggjort i EF-Tidende den 6. marts 2002. I rådsafgørelsens artikel 41 er der imidlertid fastsat en række overgangsbestemmelser. Det fremgår således, at de nationale medlemmer af den midlertidige Eurojust-enhed udøver hvervet som nationale medlemmer af Eurojust i medfør af artikel 2 i rådsafgørelsen, indtil den endelige udnævnelse af det nationale medlem har fundet sted. De nationale medlemmer af den midlertidige Eurojust-enhed har i denne overgangsperiode samme kompetence som de nationale medlemmer af Eurojust.

På denne baggrund har Eurojust nu udarbejdet et forslag til forretningsorden for Eurojust med henblik på Rådets godkendelse. Forretningsordenen vil blive suppleret med bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, når den fælles kontrolinstans har været hørt over udkastet til disse bestemmelser.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 vil forelægge forslaget til forretningsorden for Eurojust med henblik på Rådets godkendelse heraf.

1. Indhold.

Forslaget til forretningsordenen indeholder en række bestemmelser om kollegiets udførelse af sine opgaver. Forslaget fastlægger således regler for valg af formand og to næstformænd for Eurojust. Formanden vælges med et flertal på to tredjedele af de nationale medlemmer. Valget skal ifølge rådsafgørelsen om oprettelse af Eurojust forelægges for Rådet til godkendelse.

Endvidere indeholder forslaget til forretningsordenen regler for møderne i Eurojust kollegium, herunder afstemningsregler. Herudover indeholder forslaget en række operationelle regler, der bl.a. indebærer, at Eurojust operationelle drøftelser kan foregå på flere niveauer. Herved sikres det, at alene de berørte medlemsstater i første omgang deltager i operationelle drøftelser om konkrete sager, der behandles i Eurojust-regi.

Endelig indeholder forslaget til forretningsordenen en række bestemmelser om Eurojusts forbindelser til andre institutioner, f.eks. Europol og Kommissionen. Bestemmelserne supplerer de regler, der er fastsat i rådsafgørelsen.

Forslaget til forretningsordenen indebærer bl.a., at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan deltage i operationelle møder efter anmodning fra et nationalt medlem og Eurojusts formand, hvis sagen vedrører bekæmpelse af svig med EU's midler.

For så vidt angår Kommissionen indebærer forslaget til forretningsordenen, at Kommissionen ikke får adgang til oplysninger om konkrete straffesager. Kommissionen vil imidlertid løbende af Eurojust blive orienteret om generelle spørgsmål vedrørende Eurojusts arbejde, herunder eventuelle vanskeligheder, som Eurojust er stødt på i forbindelse med bistand til efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser.

Endelig fastlægger forretningsordenen, at Eurojusts forbindelser med Europol skal reguleres i den aftale, der efter artikel 26 i rådsafgørelsen forudsættes indgået mellem Eurojust og Europol.

1. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har ikke været hørt over forslaget til forretningsordenen.

1. Høring.

Der har ikke været foretaget høring over forslaget til forretningsordenen.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget til forretningsordenen er ikke i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget til forretningsordenen har ingen lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Forslaget til forretningsordenen for Eurojust har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Forslaget til rådsafgørelsen om oprettelse af Eurojust blev forelagt for Folketingets Retsudvalg til orientering og for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg henholdsvis den 12. og 13. december 2001. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene den 10. december 2001. Endvidere blev forslaget til rådsafgørelse forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene den 14. februar 2002.

Vedrørende: Mandat med henblik på forhandlingerne om indgåelse af en aftale mellem EU og USA om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager.

Nyt notat.

1. Baggrund

På baggrund af terrorangrebene i USA den 11. september 2001 blev der afholdt et ekstraordinært rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 og et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd den 21. september 2001 med henblik på at drøfte mulighederne for at styrke bekæmpelsen af terrorisme. Rådet og Det Europæiske Råd vedtog i forbindelse hermed en række konklusioner vedrørende initiativer som led i en styrkelse af indsatsen på området.

I konklusionerne lægges der op til en nærmere undersøgelse af mulighederne for at indgå en aftale mellem EU og USA på grundlag af artikel 38 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) med henblik på at styrke det strafferetlige samarbejde om bekæmpelse af bl.a. terrorisme.

Der er på denne baggrund indledt foreløbige drøftelser mellem formandskabet og USA om indgåelse af en sådan samarbejdsaftale mellem EU og USA.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 vil forelægge et forslag til forhandlingsmandat med henblik på

Rådets bemyndigelse af formandskabet til at indlede forhandlinger med USA om indgåelse af en aftale om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager.

1. Indhold

Det følger af artikel 38, jf. artikel 24, i TEU, at Rådet kan bemyndige formandskabet, der om nødvendigt bistås af Kommissionen, til at indlede forhandlinger med en eller flere stater eller internationale organisationer om indgåelse af en aftale om politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager. Sådanne aftaler indgås af Rådet med enstemmighed efter henstilling fra formandskabet. Ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure. De øvrige medlemmer af Rådet kan vedtage, at aftalen skal gælde foreløbigt for dem.

Forslaget til forhandlingsmandat indeholder en beskrivelse af de rammer, der skal udgøre EU's forhandlingsgrundlag i forhold til USA, ligesom mandatet beskriver en række områder, som formandskabet skal lægge særlig vægt på under forhandlingerne med USA.

Forslaget til forhandlingsmandat omfatter for det første en række generelle principper for samarbejdet mellem EU og USA. Det er således en betingelse for indgåelse af en aftale, at aftalen indeholder de nødvendige garantier for beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder i forbindelse med dødsstraf, livstidsstraf og faktisk livstidsstraf. En eventuel aftale vil således skulle fastlægge, at der forudsat ikke er pligt til at udlevere til dødsstraf.

Herudover indeholder forslaget til forhandlingsmandat en række emner, som formandskabet vil lægge særlig vægt på under forhandlingerne. Disse emner afspejler dels drøftelserne mellem medlemslandene dels de uformelle drøftelser mellem formandskabet og USA. En aftale vil således bl.a. kunne omhandle udlevering af egne statsborgere og begrænsning af muligheden for at afslå udlevering i forbindelse med politiske forbrydelser. Endvidere vil aftalen kunne omhandle særlige former for gensidig bistand i straffesager, herunder bestemmelser om fælles efterforskningshold og afhøring ved hjælp af videokonference.

Formandskabet vil i forbindelse med forhandlingerne være opmærksom på de regler, der følger af konventionen af 10. marts 1995 om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i EU (1995-konventionen), konventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem EU's medlemsstater (1996-konventionen) samt konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem EU's medlemsstater (2000-konventionen).

Det følger af forslaget til forhandlingsmandat, at formandskabet løbende vil orientere Rådet om drøftelserne med USA, ligesom det foreslås, at der nedsættes en ekspertgruppe, som skal følge forhandlingerne og fremkomme med forslag til formandskabet.

Når forhandlingerne er afsluttet, vil et eventuelt udkast til aftale mellem EU og USA skulle forelægges for Rådet med henblik på godkendelse.

1. Europa-Parlamentet

Forslaget til forhandlingsmandat har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

1. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af forslaget til forhandlingsmandat.

1. Specialudvalget

Forslaget til forhandlingsmandat har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

1. Subsidiaritetsprincippet

Forslaget til forhandlingsmandat ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til forhandlingsmandat har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser, og forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Forslaget til forhandlingsmandat har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Udkast til rådskonklusioner blev forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for det ekstraordinære rådsmøde den 20. september 2001. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt den 18. september 2001. Rådskonklusionerne blev efterfølgende oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 21. september 2001.

Endvidere blev Folketingets Europaudvalg den 21. september 2001 orienteret om det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd samme dag. Folketingets Europaudvalg modtog efterfølgende den 25. september 2001 en mundtlig redegørelse for det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd, ligesom konklusionerne fra mødet er oversendt til udvalget.

Gennemførelsen af rådskonklusionerne har endvidere været forelagt til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 2. oktober og 5. oktober 2001.

Gennemførelsen af rådskonklusioner har endelig været forelagt til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. december 2001. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 3. december 2001.

Forbindelserne med USA blev endvidere forelagt til orientering for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 14. februar 2002.

Vedrørende: Beretning om forvaltningen (anlæg og drift) af C.SIS i 2000.

Nyt notat.

• **Baggrund.**

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Danmark og de øvrige nordiske lande er pr. 1. januar 2001 blevet tilsluttet Schengen-informationssystemet i forbindelse med Danmarks og de øvrige nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts 2001.

Frankrig er ansvarlig for etablering og drift af C.SIS. De nærmere regler herom er fastsat i finansforordningen for C.SIS. Det følger af finansforordningen, at Rådet (Schengen-landene) fastlægger budgettet for C.SIS. Frankrig afholder de løbende etablerings- og driftsudgifter, som efterfølgende dækkes af Schengen-landene i fællesskab. Dette sker i henhold til en fordelingsnøgle, der fastlægges hvert år på grundlag af den andel, som de enkelte landes momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det forudgående regnskabsår, jf. Schengen-konventionens artikel 119, stk. 1.

De nordiske lande har siden den 1. januar 1997 bidraget til betaling af udgifterne forbundet med etablering og drift af C.SIS. Danmark bidrager med ca. 2 procent.

I henhold til Finansforordningen skal Frankrig hvert år udarbejde og fremlægge en årsberetning om forvaltningen (anlæg og drift) af C.SIS.

Da udgifterne til forvaltningen af C.SIS afholdes af de berørte medlemslande, skal årsberetningen godkendes af de pågældende medlemslande.

Beretningen om forvaltningen (anlæg og drift) af C.SIS i 2000 forventes forelagt til godkendelse i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.–26. april 2002.

- **Indhold.**

Beretningen indeholder dels en redegørelse for de afholdte udgifter, dels en redegørelse for hvilke beløb, der er betalt eller skal betales af de enkelte medlemslande som bidrag til omkostningerne forbundet med etablering og drift af C.SIS.

Det fremgår af beretningen for 2000, at der i perioden fra 1991 til og med 2000 er afholdt udgifter forbundet med etableringen af C.SIS for 20.368.759,47 euro (svarende til ca. 152.765.696 dkr.). I 2000 er der afholdt udgifter forbundet med etableringen af C.SIS for 720.348,10 euro (svarende til ca. 5.402.611 dkr.). Danmarks samlede bidrag for perioden 1991 til og med 2000 beregnet med udgangspunkt i konventionens artikel 119 udgør 286.099,02 euro (svarende til ca. 2.145.743 dkr.). Danmarks bidrag for 2000 udgør 65.248,98 euro (svarende til ca. 489.367 dkr.).

Det fremgår endvidere af beretningen, at der er i 2000 er afholdt driftsudgifter vedrørende C.SIS på i alt 1.212.000 euro (svarende til ca. 9.090.000 dkr.). Danmarks bidrag hertil udgør 24.617,70 euro (svarende til ca. 184.633 dkr.).

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af beretningen.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Det danske bidrag til drifts- og etableringsomkostningerne for C.SIS betales af Rigspolitichefen og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Beretningen ses ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at udgifterne i 2000 ikke overskrider budgettet for anlæg og drift af C.SIS i 2000, der blev godkendt af Rådet på et møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 4. oktober 1999.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Retsudvalg.

Det bemærkes, at forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2000 blev forelagt for Folketingets Retsudvalg til orientering og for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 4. oktober 1999. Aktuelt notat vedrørende anlæg sbudgettet for C.SIS for 2000 blev oversendt den 23. september 1999 til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Det eksisterende Schengen-informationssystem (SIS I) er dimensioneret til maksimalt at indeholde oplysninger for så vidt angår 18 lande (de 15 deltagende Schengen-lande samt yderligere tre lande) og giver således ikke mulighed for at medtage oplysninger fra yderligere lande i forbindelse med udvidelsen af Den Europæiske Union.

Etableringen af et ændret og udvidet Schengen-informationssystem (SIS II) med mulighed for tilslutning af yderligere lande er på denne baggrund en forudsætning for kandidatlandenes deltagelse i Schengen-samarbejdet. Etableringen af SIS II vil endvidere give mulighed for at gennemføre forbedringer inden for en række områder for så vidt angår anvendelsen af Schengen-informationssystemet. De relevante arbejdsgrupper i Rådets regi har der for påbegyndt de indledende overvejelser vedrørende udviklingen og etableringen af SIS II.

Rådet besluttede den 28. - 29. maj 2001, at udgifter til udvikling af SIS II i 2001 afholdes over anlægsbudgettet for C.SIS. Endvidere vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende udviklingen af SIS II, hvori det bl.a. anføres, at udviklingen af SIS II bør have højeste prioritet, at der i Fællesskabets budget for 2002 bør afsættes de fornødne midler med henblik på udviklingen af SIS II, lige som der bør udarbejdes udkast til de fornødne retsakter med henblik på gennemførelsen af udviklingsarbejdet.

På denne baggrund vedtog Rådet på rådsmødet den 6. - 7. december 2001 henholdsvis en rådsfor-ordning (2001/ 2424/EF, EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 4) og en rådsafgørelse (EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 1) om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), og Kommissionen har på denne baggrund indledt udviklingsarbejdet.

De finansielle forpligtelser i forhold til anlæg og drift af C.SIS påhviler ikke fællesskabsbudgettet, men er reguleret i en finansforordning for C.SIS. Efter finansforordningen er Frankrig ansvarlig for anlæg og drift af C.SIS. Det følger endvidere af finansforordningen, at Rådet (Schengen-landene) fastlægger budgettet for C.SIS. Frankrig afholder de løbende anlægs- og driftsudgifter, som efterfølgende dækkes af Schengen-landene i fællesskab. Dette sker i henhold til en fordelingsnøgle, der fastlægges hvert år på grundlag af den andel, som de enkelte landes momsindtægt udgør af Det Europæiske Fællesskabs samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår, jf. Schengen-konventionens artikel 119, stk. 1.

Danmark og de øvrige nordiske lande har siden 1. januar 1997 bidraget til betaling af udgifterne forbundet med anlæg og drift af C.SIS. Danmark bidrager med ca. 2 procent af udgifterne.

Efter finansforordningen for C.SIS skal Frankrig hvert år udarbejde en oversigt vedrørende godkendte anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS.

Rådet (Schengen-landene) godkendte et anlægsbudget på 3.300.000 euro (svarende til ca. 24.750.000 dkr.) for C.SIS i 2001 på et møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

En flerårig oversigt vedrørende godkendte anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS i perioden indtil den 31. december 2001 forventes forelagt til godkendelse i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.-26. april 2002.

2. Indhold.

Det fremgår af oversigten, at der i perioden fra den 18. december 1991 til den 31. december 2000 i alt er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 19.907.096,21 euro (svarende til ca. 149.303.222 dkr.), og at der i 2001 i alt er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 2.301.530,29 euro (svarende til ca. 17.261.478 dkr.). I alt er der godkendt anlægsudgifter til C.SIS (SIS I) for 22.208.626,50 euro (svarende til ca. 166.564.699 dkr.).

Det fremgår endvidere af oversigten, at der i perioden indtil den 31. december 2000 er godkendt anlægsudgifter vedrørende SIS II for 461.663,26 euro (svarende til ca. 3.462.475 dkr.), mens ingen anlægsudgifter er godkendt for SIS II i 2001.

I alt er der i perioden indtil den 31. december 2001 godkendt anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS for 22.670.289,76 euro (svarende til ca. 170.027.173 dkr.).

1. Europa-Parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

3. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning den flerårige oversigt vedrørende godkendte anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

6. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det danske bidrag til drifts- og anlægsudgifter for C.SIS betales af Rigspolitechefen og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Den flerårige oversigt vedrørende godkendte anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS ses ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at udgifterne i 2001 ikke overskrider budgettet for anlæg og drift af C.SIS i 2001, der blev godkendt af Rådet på et møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg eller Europaudvalg.

Det bemærkes, at forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev forelagt for Folketingets Retsudvalg til orientering og for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 14. september 2000.

Budgetforslaget var på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000, men blev udskudt til senere vedtagelse, idet et enkelt land opretholdt et parlamentarisk forbehold.

Forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev som følge heraf forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 5. oktober 2000.

Vedrørende: Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS – fjerde kvartal 2001.

Nyt notat.

• Baggrund.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Det eksisterende Schengen-informationssystem (SIS I) er dimensioneret til maksimalt at indeholde oplysninger for så vidt angår 18 lande (de 15 deltagende Schengen-lande samt yderligere tre lande) og giver således ikke mulighed for at medtage oplysninger fra yderligere lande i forbindelse med udvidelsen af Den Europæiske Union.

Etableringen af et ændret og udvidet Schengen-informationssystem (SIS II) med mulighed for tilslutning af yderligere lande er på denne baggrund en forudsætning for kandidatlandenes deltagelse i Schengen-samarbejdet. Etableringen af SIS II vil endvidere give mulighed for at gennemføre forbedringer inden for en række områder for så vidt angår anvendelsen af Schengen-informationssystemet. De relevante arbejdsgrupper i Rådets regi har der for påbegyndt de indledende overvejelser vedrørende udviklingen og etableringen af SIS II.

Rådet besluttede den 28. - 29. maj 2001, at udgifter til udvikling af SIS II i 2001 afholdes over anlægsbudgettet for C.SIS. Endvidere vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende udviklingen af SIS II, hvori det bl.a. anføres, at udviklingen af SIS II bør have højeste prioritet, at der i Fællesskabets budget for 2002 bør afsættes de fornødne midler med henblik på udviklingen af SIS II, lige som der bør udarbejdes udkast til de fornødne retsakter med henblik på gennemførelsen af udviklingsarbejdet.

På denne baggrund vedtog Rådet på rådsmødet den 6. – 7. december 2001 henholdsvis en rådsfor -ordning (2001/ 2424/EF, EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 4) og en rådsafgørelse (EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 1) om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), og Kommissionen har på denne baggrund indledt udviklingsarbejdet.

Danmark og de øvrige nordiske lande er per 1. januar 2001 blevet tilsluttet Schengen-informa-tionssystemet i forbindelse med Danmarks og de øvrige nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts 2001.

Efter finansforordningen for C.SIS skal Frankrig hvert kvartal udarbejde en oversigt over anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS.

En oversigt vedrørende fjerde kvartal 2001 forventes fremlagt til orientering i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25.– 26. april 2002.

- **Indhold.**

Det fremgår af oversigten, at der i perioden 18. december 1991 til 30. september 2001 i alt er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 22.141.985,38 euro (svarende til ca. 166.064.890 dkr.), og at der i fjerde kvartal 2001 er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 66.641,12 euro (svarende til 499.808 dkr.). I alt er der godkendt anlægsudgifter til C.SIS (SIS I) for 22.208.626,50 euro (svarende til ca. 166.564.699 dkr.).

Det fremgår endvidere af oversigten, at der indtil 30. september 2001 er godkendt anlægsudgifter vedrørende SIS II for 461.663,26 euro (svarende til ca. 3.462.250 dkr.).

I alt er der godkendt anlægsudgifter for C.SIS for 22.670.289,76 euro (svarende til ca. 170.027.173 dkr.).

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af kvartaloversigten.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Det danske bidrag til drifts- og anlægsudgifter for C.SIS betales af Rigspolicefen og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Kvartalsoversigten ses ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at udgifterne i 2001 ikke overskrider budgettet for anlæg og drift af C.SIS i 2001, der blev godkendt af Rådet på et møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Retsudvalg.

Det bemærkes, at forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev forelagt for Folketingets Retsudvalg til orientering og for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 14. september 2000.

Budgetforslaget var på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000, men blev udskudt til senere vedtagelse, idet et enkelt land opretholdt et parlamentarisk forbehold.

Forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev som følge heraf forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 5. oktober 2000.

Vedrørende: Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter i forbindelse med C.SIS – første kvartal 2002.

Nyt notat.

- **Baggrund.**

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Det eksisterende Schengen-informationssystem (SIS I) er dimensioneret til maksimalt at indeholde oplysninger for så vidt angår 18 lande (de 15 deltagende Schengen-lande samt yderligere tre lande) og giver således ikke mulighed for at medtage oplysninger fra yderligere lande i forbindelse med udvidelsen af Den Europæiske Union.

Etableringen af et ændret og udvidet Schengen-informationssystem (SIS II) med mulighed for tilslutning af yderligere lande er på denne baggrund en forudsætning for kandidatlandenes deltagelse i Schengen-samarbejdet. Etableringen af SIS II vil endvidere give mulighed for at gennemføre forbedringer inden for en række områder for så vidt angår anvendelsen af Schengen-informationssystemet. De relevante arbejdsgrupper i Rådets regi har der for påbegyndt de indledende overvejelser vedrørende udviklingen og etableringen af SIS II.

Rådet besluttede den 28. - 29. maj 2001, at udgifter til udvikling af SIS II i 2001 afholdes over anlægsbudgettet for C.SIS. Endvidere vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende udviklingen af SIS II, hvori det bl.a. anføres, at udviklingen af SIS II bør have højeste prioritet, at der i Fællesskabets budget for 2002 bør afsættes de fornødne midler med henblik på udviklingen af SIS II, lige som der bør udarbejdes udkast til de fornødne retsakter med henblik på gennemførelsen af udviklingsarbejdet.

På denne baggrund vedtog Rådet på rådsmødet den 6. - 7. december 2001 henholdsvis en rådsforordning (2001/2424/EF, EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 4) og en rådsafgørelse (EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 1) om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), og Kommissionen har på denne baggrund indledt udviklingsarbejdet.

Danmark og de øvrige nordiske lande er per 1. januar 2001 blevet tilsluttet Schengen-informationssystemet i forbindelse med Danmarks og de øvrige nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts 2001.

- **Indhold.**

Det fremgår af oversigten, at der i perioden 18. december 1991 til 31. december 2001 i alt er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 22.208.626,50 euro (svarende til ca. 166.564.699 dkr.), og at der i første kvartal 2002 er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 139.233,92 euro (svarende til ca. 1.044.254 dkr.). I alt er der godkendt anlægsudgifter til C.SIS (SIS I) for 22.347.860,42 euro (svarende til ca. 167.608.953 dkr.).

Det fremgår endvidere af oversigten, at der indtil 30. september 2001 er godkendt anlægsudgifter vedrørende SIS II for 461.663,26 euro (svarende til ca. 3.462.250 dkr.).

I alt er der godkendt anlægsudgifter for C.SIS for 22.809.523,68 euro (svarende til ca. 171.071.428 dkr.).

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af kvartalsoversigten.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Det danske bidrag til drifts- og anlægsudgifter for C.SIS betales af Rigspolitichefen og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Kvartalsoversigten ses ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at udgifterne i 2001 ikke overskrider budgettet for anlæg og drift af C.SIS i 2001, der blev godkendt af Rådet på et møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Retsudvalg.

Det bemærkes, at forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev forelagt for Folketingets Retsudvalg til orientering og for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 14. september 2000.

Budgetforslaget var på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000, men blev udskudt til senere vedtagelse, idet et enkelt land opretholdt et parlamentarisk forbehold.

Forslaget til anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev som følge heraf forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island, der blev afholdt i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000. Aktuelt notat vedrørende anlægsbudgettet for C.SIS for 2001 blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 5. oktober 2000.

Vedrørende: C.SIS budget for 2003.

Nyt notat.

- **Baggrund.**

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Det eksisterende Schengen-informationssystem (SIS I) er dimensioneret til maksimalt at indeholde oplysninger for så vidt angår 18 lande (de 15 deltagende Schengen-lande samt yderligere tre lande) og giver således ikke mulighed for at medtage oplysninger fra yderligere lande i forbindelse med udvidelsen af Den Europæiske Union.

Etableringen af et ændret og udvidet Schengen-informationssystem (SIS II) med mulighed for tilslutning af yderligere lande er på denne baggrund en forudsætning for kandidatlandenes deltagelse i Schengen-samarbejdet. Etableringen af SIS II vil endvidere give mulighed for at gennemføre forbedringer inden for en række områder for så vidt angår anvendelsen af Schengen-informationssystemet. De relevante arbejdsgrupper i Rådets regi har der for påbegyndt de indledende overvejelser vedrørende udviklingen og etableringen af SIS II.

Rådet besluttede den 28. - 29. maj 2001, at udgifter til udvikling af SIS II i 2001 afholdes over anlægsbudgettet for C.SIS. Endvidere vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende udviklingen af SIS II, hvori det bl.a. anføres, at udviklingen af SIS II bør have højeste prioritet, at der i Fællesskabets budget for 2002 bør afsættes de fornødne midler med henblik på udviklingen af SIS II, lige som der bør udarbejdes udkast til de fornødne retsakter med henblik på gennemførelsen af udviklingsarbejdet.

På denne baggrund vedtog Rådet på rådsmødet den 6. - 7. december 2001 henholdsvis en rådsfor-ordning (2001/ 2424/EF, EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 4) og en rådsafgørelse (EFT L 328 af 13. 12 2001, s. 1) om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), og Kommissionen har på denne baggrund indledt udviklingsarbejdet.

Danmark og de øvrige nordiske lande er pr. 1. januar 2001 blevet tilsluttet Schengen-informationssystemet i forbindelse med Danmarks og de øvrige nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts 2001.

Frankrig er ansvarlig for etablering og drift af C.SIS. De nærmere regler herom er fastsat i finansforordningen for C.SIS. Det følger af finansforordningen, at Rådet (Schengen-landene) fastlægger budgettet for C.SIS. Frankrig afholder de løbende etablerings- og driftsudgifter, som efterfølgende dækkes af Schengen-landene i fællesskab. Dette sker i henhold til en fordelingsnøgle, der fastlægges hvert år på grundlag af den andel, som de enkelte landes momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det forudgående regnskabsår, jf. Schengen-konventionens artikel 119, stk. 1.

De nordiske lande har siden den 1. januar 1997 bidraget til betaling af udgifterne forbundet med etablering og drift af C.SIS. Danmark bidrager med ca. 2 procent.

Et forslag til anlægs- og driftsbudgettet for C.SIS i 2003 forventes fremlagt til vedtagelse i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002.

- **Indhold.**

Budgetforslaget vedrørende anlægsudgifter er på i alt 600.000 euro (svarende til ca. 4.500.000 dkr.). Budgettet i 2002 er på 700.000 euro (svarende til ca. 5.250.000 dkr.) samt 800.000 euro (svarende til ca. 6.000.000 dkr.), der omfatter hensættelser til ekspertbistand samt udvikling og indkøb i forbindelse med det indledende arbejde vedrørende SIS II.

Budgetforslaget vedrørende driften af C.SIS er på i alt 1.890.000 euro (svarende til ca. 14.175.000 dkr.). Budgettet i 2002 er på 1.934.000 euro (svarende til ca. 14.505.000 dkr.)

Det samlede anlægs- og driftsbudget for C.SIS udgør 2.490.000 euro (svarende til ca. 18.675.000 dkr.). Danmarks bidrag til budgettet for C.SIS i 2003 vil udgøre ca. 373.500 dkr.

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af forslaget.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 9. april 2002.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Det danske bidrag til anlæg og drift af C.SIS betales af Rigspolitechefen og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Budgetforslaget vedrørende anlæg og drift af C.SIS i 2003 ses ikke udover det under punkt 2 anførte at have statsfinansielle konsekvenser.

Budgetforslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Retsudvalg.

Vedrørende: Mødet på ministerniveau med Rusland den 25. april 2002.

Nyt notat

1. Baggrund.

De Europæiske Fællesskaber og de daværende 12 medlemsstater underskrev den 24. juni 1994 en partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland. Efter optagelsen af Østrig, Finland og Sverige blev der den 21. maj 1997 udarbejdet en tillægsprotokol med henblik på at udvide partnerskabs- og samarbejdsaftalen til også at omfatte de tre nye medlemsstater.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Rusland trådte i kraft den 1. december 1997.

På Det Europæiske Råds møde i Köln den 3.- 4. juni 1999 godkendte stats- og regeringscheferne endvidere en strategi for samarbejdet med Rusland.

Den fælles strategi indeholder bl.a. opfordringer og forslag med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder et forslag om udarbejdelse af en fælles handlingsplan for samarbejdet med Rusland om bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Endvidere fremgår det af strategien, at den ulovlige indvandring udgør en fælles udfordring for Rusland og Den Europæiske Union.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999 understregede stats- og regeringscheferne, at alle de beføjelser og instrumenter, som EU råder over, navnlig vedrørende forbindelserne udadtil, må udnyttes på en integreret og konsekvent måde som led i bestræbelserne på at etablere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Det fremgår af henstilling nr. 4 i den handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Amsterdam den 16. – 17. juni 1997, at EU's forbindelser med Rusland bør udvikles.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. marts 2000 vedtog Rådet en handlingsplan for samarbejdet med Rusland om bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Formålet med handlingsplanen er at udvikle og effektivisere det eksisterende partnerskab og det praktiske samarbejde mellem EU, EU's medlemsstater og Rusland, idet der gives parterne mulighed for i fællesskab at identificere nogle særligt prioriterede samarbejdsområder på henholdsvis det strafferetlige og det politimæssige område.

Der lægges i den forbindelse op til at prioritere visse kriminalitetsområder, herunder økonomisk kriminalitet, hvidvaskning af penge, menneskesmugling og menneskehandel, narkotikahandel, våbenhandel, handel med stjålne køretøjer, bestikkelse, ulovlig indvandring, kriminalitet, alvorlig miljøkriminalitet og forfalskning af penge.

Handlingsplanen tilskynder herudover til gennemførelse af konkrete foranstaltninger, der kan effektivisere både det strafferetlige og det politimæssige samarbejde med Rusland. For så vidt angår det strafferetlige samarbejde tilskyndes der til oprettelsen af centrale russiske kontaktpunkter.

Handlingsplanen indeholder endvidere forslag om afholdelse af møder blandt medlemsstaternes forbindelsesofficerer i Rusland og forudsætter ligeledes, at der afholdes regelmæssige møder på højt plan mellem Rusland og EU med henblik på at vurdere planens gennemførelse.

Det spanske formandskab har taget initiativ til, at der i tilknytning til rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. april 2002 afholdes et møde på ministerniveau med Rusland.

1. Indhold.

Det forventes, at drøftelserne med Rusland vil dreje sig om mulighederne for at styrke og effektivisere samarbejdet mellem EU-landene og Rusland inden for området retlige og indre anliggender. Drøftelserne forventes ud over emnerne migration, ydre grænser, tilbagetagelse og i tilknytning hertil spørgsmålet om Kaliningrad, navnlig at fokusere på bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, terrorisme og styrkelse af retsstatsprincippet i Rusland.

EU har gennem en lang årrække haft et tæt samarbejde med Rusland, herunder for så vidt angår retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse. Samarbejdet på dette område blev tidligt fokuseret på bl.a. en styrkelse af de institutionelle og administrative forhold i Rusland.

En væsentlig del af samarbejdet med Rusland finder sted inden for rammerne af Tacis-programmet, der blev indført i 1991 med det formål at yde bistand til genopbygningen af 13 lande i Østeuropa og Centralasien (Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Mongoliet, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Ukraine og Usbekistan).

Det seneste Tacis-program gælder for perioden 2000-2006 og har et budget på over 3,1 milliarder euro, der afholdes over Fællesskabets budget. En af hovedprioriteterne for det gældende Tacis-program er en styrkelse af institutioner og administrationer i de lande, der er omfattet af programmet.

Som led i bekæmpelsen af ulovlig indvandring har EU siden 1996 ydet støtte til forbedring af Ruslands grænseinfrastruktur under Tacis-programmet. Der er således i perioden fra 1996 til 2000 ydet støtte til ca. 50 projekter til en samlet værdi af 132,5 millioner euro.

I relation til migration, ydre grænser og tilbagetagelse forventes drøftelserne med Rusland at koncentrere sig om demarkeringen af Ruslands ydre grænser, EU's muligheder for at yde støtte til en forbedring af styringen af og kontrollen ved Ruslands ydre grænser, herunder grænserne mod vest, samt mulighederne for indgåelse af en tilbagetageaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland.

Rådet har den 18. september 2000 vedtaget et forhandlingsmandat til Kommissionen vedrørende indgåelse af en tilbagetageaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland.

Drøftelserne vedrørende Kaliningrad forventes at fokusere på spørgsmålet om personbevægelser fra Kaliningrad til den øvrige del af Rusland, hvilket anses for at være af stor politisk og praktisk betydning.

Drøftelserne forventes navnlig at koncentrere sig om perioden efter optagelse af Polen, Litauen og Letland som medlemmer af EU, men inden disse lande efterfølgende indtræder i det praktiske Schengen-samarbejde. Afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser sker først efter landenes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, mens indførelsen af visumpligt over for statsborgere fra Kaliningrad allerede sker fra landenes optagelse i EU.

I relation til drøftelserne vedrørende bekæmpelsen af organiseret kriminalitet forventes det, at medlemslandene og Rusland vil foretage en vurdering af handlingsplanens gennemførelse med udgangspunkt i konklusionerne fra et møde afholdt den 6. april 2000 i Stockholm mellem Rusland og det daværende svenske formandskab. På mødet fastlagde man på grundlag af handlingsplanen de nærmere prioriteter for det fremtidige samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Medlemslandene og Rusland forventes endvidere at nå til enighed om en fælles erklæring om etablering af et netværk af centrale kontaktpunkter, der kan forestå udveksling af oplysninger om organiseret kriminalitet mellem de retshåndhavende myndigheder i Rusland og EU's medlemsstater i overensstemmelse med national ret.

Endelig forventes drøftelserne vedrørende bekæmpelsen af terrorisme at koncentrere sig om finansiering af terrorisme, herunder gennemførelsen af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, der trådte i kraft den 10. april 2002, FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget den 28. september 2001, samt de anbefalinger vedrørende indsatsen overfor finansiering af terrorisme, der blev vedtaget af FATF (Financial Action Task Force) den 29.-30. oktober 2001.

1. Europa-Parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

1. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på møder den 9. april 2002 i henholdsvis Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde og Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.